



HUMAN RIGHTS ACTION  
AKCIJA ZA LJUDSKA PRAVA

Crna Gora  
TUŽILAČKI SAVJET

Broj 05-1-11-1/2022

Podgorica, 13. 06. 2022 god.

TUŽILAČKI SAVJET CRNE GORE  
SEKRETARIJAT TUŽILAČKOG SAVJETA

Podgorica, 13.6.2022.

Poštovani/a,

na osnovu člana 18, stava 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama (Sl. list CG, 44/12 i 030/17) ljubazno molimo da nam u predviđenom roku, po mogućnosti putem elektronske pošte, faksom ili na drugi način predviđen Zakonom, omogućite pristup informaciji dostavljanjem :

- 1 - kopije dopisa koji je upućen članovima Tužilačkog savjeta od strane tužioca Nikole Boričića
- 2 - kopija izjašnjenja - dopisa državnih tužilaca Vesne Jovičević, Ljiljane Milić i Milivoja Katnića koji su razmatrani na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine
- 3 - kopije dopisa-maila rukovoditeljke Osnovnog državnog tužilaštva u Pljevljima od 16.2.2022. godine kojim obavještava Tužilački savjet o ispunjavanju uslova za starosnu penziju tužioca Milivoja Tomčića i od 27.1.2022. godine u odnosu na tužiteljku Božidarku Gačević
- 4 - kopije dopisa rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Rožajama Tu br. 484/21 od 6.12.2021. godine o ispunjavanju uslova za starosnu penziju tužioca Hajrana Kalača
- 5 - kopije dopisa poslovne oznake Tu-S VIII br. 10/2022, dva dopisa od 15. februara 2022. godine oznaka TS br. 40/22 i 41/22, tri dopisa od 17. februara 2022. godine oznaka TS br. 49/22, 50/22 i 51/22 bivšeg Glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića koji su dostavljeni i razmatrani na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine
- 6 - kopije dopisa bivšeg Glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića poslovne oznake Tu-S br. 10/22 od 17.2.2022. godine
- 7 - kopije dopisa sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva sa predlogom tužiteljke Danke Ivanović Đerić za disciplinsku tužiteljku i tužiteljke Tanje Nišavić za zamjenicu disciplinske tužiteljke, koji je dostavljen i razmatran na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine
- 8 - kopije akta Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava sa predlogom tužiteljke Danke Ivanović Đerić za disciplinsku tužiteljku i tužiteljke Maje Knežević za zamjenicu disciplinske tužiteljke, koji je dostavljen i razmatran na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine

S poštovanjem,



Vesković Marija

Marija Vesković,

pravna savjetnica NVO Akcija za ljudska prava



CRNA GORA  
TUŽILAČKI SAVJET  
SEKRETARIJAT  
Broj 05-1-11-2/22  
Podgorica, 14. jun 2022. godine

Sekretarijat Tužilačkog savjeta Crne Gore na osnovu člana 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama ("Sl.list CG", br. 44/12 i 30/17), člana 18 stav 1 i člana 22 Zakona o upravnom postupku ("Sl.list CG", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), postupajući po zahtjevu zahtjevu NVO „Akcija za ljudska prava” od 13. juna 2022. godine, radi pristupa informaciji, donosi

#### RJEŠENJE

I DOZVOLJAVA SE pristup traženoj informaciji podnosioca NVO „Akcije za ljudska prava” na osnovu zahtjeva broj 05-1-11-1/22 od 13. juna 2022. godine, kojim je traženo dostavljanje:

-kopije dopisa koji je upućen članovima Tužilačkog savjeta od strane tužioca Nikole Boričića;

-kopija izjašnjenja-dopisa državnih tužilaca Vesne Jovičević, Ljiljane Milić i Milivoja Katnića koji su razmatrani na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine;

-kopije dopisa - mejla rukovoditeljke Osnovnog državnog tužilaštva u Pljevljima od 16.02.2022. godine kojim baviještava Tužilački Savjet o ispunjavanju uslove za starosnu penziju tužioca Milivoja Tomčića i od 27.1.2022. godine u odnosu na tužiteljku Božidarku Gačević;

-kopije dopisa rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Rožajama Tu. Br. 484/21 od 6.12.2021. godine o ispunjavanjuuslova za starosnu penziju tužioca Hajrana Kalača;

-kopije dopisa poslovne oznake Tu-S VIII br. 10/2022, dva dopisa od 15. februara 2022. godine iznaka TS br. 40/22 i 41/22, tri dopisa od 17. Februara 2022. Godine oznaka TS br. 49/22, 50/22 i 51/22 bivšeg Glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića koji su dostavljeni i razmatrani na drugoj sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine;

-kopije dopisa bivšeg Glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića poslovne oznake Tu-S br. 10/22 od 17.02.2022. godine;

-kopije dopisa sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva sa predlogom tužiteljke Danke Ivanović Đerić za disciplinsku tužiteljku i tužiteljke Tanje Nišavić za zamjenicu disciplinske tužiteljke, koji je dostavljen i razmatran na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17. 2 2022. Godine;

-kopije akata Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava sa predlogom tužiteljke Danke Ivanović Đerić za disciplinsku tužiteljku i tužiteljke Maje Knežević za zamjenicu disciplinske tužiteljke, koji je dostavljen i razmatran na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17. 2022. godine.

II Pristup traženim informacijama ostvariće se dostavom kopija anonimiziranih traženih podataka, uz ograničenje ličnih podataka, putem pošte na adresu Bulevar Svetog Petra Cetinjskog 130/VII, Podgorica, u roku od pet dana od kada podnosilac zahtjeva dostavi dokaz o uplati troškova postupka.

III Troškovi postupka određuju se u iznosu od 1,5 eura, koje je podnosilac zahtjeva dužan da uplati u korist budžeta Crne Gore, na račun 832-1187-31, prije isteka roka iz prethodnog stava, i o tome dostavi odgovarajući dokaz.

IV Žalba protiv ovog rješenja ne odlaže njegovo izvršenje.

### Obrazloženje

Dana 13. juna 2022. godine, NVO „Akcija za ljudska prava“ obratila se Sekretarijatu Tužilačkog savjeta zahtjevom 05-1-11-1/22, kojim je traženo dostavljanje podataka: kopije dopisa koji je upućen članovima Tužilačkog savjeta od strane tužioca Nikole Boričića, kopija izjašnjenja-dopisa državnih tužilaca Vesne Jovičević, Ljiljane Milić i Milivoja Katnića koji su razmatrani na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine, kopije dopisa - mejla rukovoditeljke Osnovnog državnog tužilaštva u Pljevljima od 16.02.2022. godine kojim bavišava Tužilački Savjet o ispunjavanju uslove za starosnu penziju tužioca Milivoja Tomčića i od 27.1.2022. godine u odnosu na tužiteljku Božidarku Gačević, kopije dopisa rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Rožajama Tu. Br. 484/21 od 6.12.2021. godine o ispunjavanju uslova za starosnu penziju tužioca Hajrana Kalača, kopije dopisa poslovne oznake Tu-S VIII br. 10/2022, dva dopisa od 15. februara 2022. godine iznaka TS br. 40/22 i 41/22, tri dopisa od 17. februara 2022. godine oznaka TS br. 49/22, 50/22 i 51/22 bivšeg Glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića koji su dostavljeni i razmatrani na drugoj sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17.2.2022. godine, kopije dopisa bivšeg Glavnog specijalnog tužioca Milivoja Katnića poslovne oznake Tu-S br. 10/22 od 17.02.2022. godine, kopije dopisa sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva sa predlogom tužiteljke Danke Ivanović Đerić za disciplinsku tužiteljku i tužiteljke Tanje Nišavić za zamjenicu disciplinske tužiteljke, koji je dostavljen i razmatran na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17. 2 2022. Godine i kopije akata Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava sa predlogom tužiteljke Danke Ivanović Đerić za disciplinsku tužiteljku i tužiteljke Maje Knežević za zamjenicu disciplinske tužiteljke, koji je dostavljen i razmatran na II sjednici Tužilačkog savjeta od 15. i 17. 2022. godine.

U postupku po zahtjevu, utvrđeno je da Sekretarijat Tužilačkog savjeta posjeduje traženu dokumentaciju, bliže opisanu u dispozitivu rješenja, te da predmetni zahtjev treba usvojiti, uz određena ograničenja u smislu člana 2 stav 2 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti.

Shodno navedenom, stekli su se uslovi za primjenu člana 13 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu rješenja, a na osnovu člana 30 stav 2 istog zakona.

Odredbom člana 33 stav 2 Zakona o slobodnom pristupu informacijama propisano je da podnosilac zahtjeva snosi troškove postupka za pristup informaciji koji se odnosi na stvarne troškove organa vlasti, na kopiranje, skeniranje i dostavljanje tražene informacije, u skladu sa propisima Vlade Crne Gore, dok je članom 1 i članom 2 tačka 1 alineja 1 Uredbe o naknadi troškova u postupku za pristup informacijama, propisano da se troškovi organa vlasti nastali u postupku za pristup informacijama, koji su predviđeni Zakonom o slobodnom pristupu informacijama, određuju u iznosu, za kopiranje informacije format A4 crno-bijeli 0,03 eura po stranici.



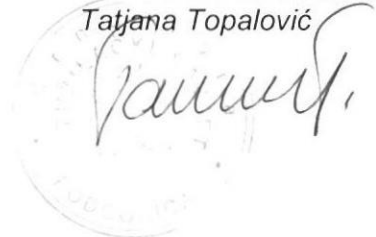
Primjenom citiranog propisa utvrđeni su troškovi postupka u iznosu od 1,5 eura za kopiranih 50 stranice tražene informacije.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Agenciji za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama u roku od 15 dana od prijema rješenja, neposredno ili preko Sekretarijata Tužilačkog savjeta.

SEKRETARKA SEKRETARIJATA,

Tatjana Topalović



Dostaviti:

- NVO „Akcija za ljudska prava”

-a/a.

Obradila:

Snežana Sekulić





CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

Crna Gora  
TUŽILAČKI SAVJET

TS Broj 49/2022

Podgorica, 17. 02 20 22 god

**TUŽILAČKI SAVJET**  
**-n/r predsjednici,**  
**v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-**

**PODGORICA**

Poštovana,

U prilogu akta, shodno čl.33 st.3 Poslovnika o radu Tužilačkog savjeta, dostavljam Vam zahtjev za izuzeće članova Tužilačkog savjeta Vuksanović Miloša, Gazivoda Siniše, Muk Steva i Milović Andreja prilikom odlučivanja o pitanjima koja se tiču mojih prava i obaveza kao Glavnog specijalnog tužioca, zbog okolnosti koje izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost, kao i akte iz kojih se može vidjeti tok upravnih postupaka pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja-Područna jedinica Podgorica i Ministarstvom odbrane, pokrenutih sa moje strane radi tačnog utvrđivanja mog efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, kao i radi utvrđivanja činjenice da li su mi plaćeni svi porezi i doprinosi za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem.

S poštovanjem,



**GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC**

**Milivoje Katnić**

*[Signature]*



CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

**TUŽILAČKI SAVJET**  
**-n/r predsjednici,**  
**v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-**

**PODGORICA**

Poštovana,

Shodno čl.33 st.3 Poslovnika o radu Tužilačkog savjeta, podnosim zahtjev za izuzeće članova Tužilačkog savjeta Vuksanović Miloša, Gazivoda Siniše, Muk Steva i Milović Andreja prilikom odlučivanja o pitanjima koja se tiču mojih prava i obaveza kao Glavnog specijalnog tužioca, zbog okolnosti koje izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost.

Naime, član Tužilačkog savjeta Miloš Vuksanović je, kao advokat, bio branilac okrivljenog Radulović Ranka u krivičnom predmetu koji se pred Višim sudom u Podgorici vodi pod poslovnom oznakom Ks.br.36/2018 protiv Brajović Erogena i dr. zbog krivičnih djela stvaranje kriminalne organizacije iz čl.401a st.1 u vezi st.6 KZ CG i dr u kom predmetu sam ja oštećeni, obzirom da se navedenom optužnicom okrivljenima stavlja na teret, između ostalog, i planiranje mog ubistva, odnosno planiranje ubistva mog sina Katnić Radana, te je u tom svojstvu dana 17.11.2021.godine podnio zahtjev za moje izuzeće od postupanja u tom predmetu, navodeći da kao oštećeni ne mogu biti nepristrasan u svom postupanju, koji zahtjev je odbačen rješenjem Vrhovnog državnog tužilaštva Tu.br.593/21 od 26.11.2021.godine, pri čemu je ovom advokatu bilo vrlo dobro poznato da ja u navedenom predmetu nisam preduzimao nijednu

službenu radnju upravo zbog mog svojstva kao oštećenog. Naprijed navedeni zahtjev je podnijet isključivo sa ciljem da se postupak prolongira kako se u istom ne bi donijela prvostepena presuda, obzirom na zakonsku odredbu iz čl.179 st.1 ZKP-a da od podizanja optužnice do donošenja prvostepene presude pritvor može trajati najduže tri godine, čime bi okrivljenom Radulović Ranku bilo omogućeno da izađe na slobodu, što se na kraju i desilo, te je jasno da je u konkretnom slučaju isti postupao u interesu svog branjenika, čiji je i dalje branilac, a koji je sa druge strane optužen da je planirao ubistvo mene i mog sina jedinca, zbog čega smatram da isti ne može ni na koji način biti nepristrasan u postupanju prema meni.

Dalje, protiv Gazivoda Siniše Specijalno državno tužilaštvo je dana 16.10.2019.godine podnijelo optužnicu Kt-s.br.140/17 koja je potvrđena rješenjem vijeća Višeg suda u Podgorici Kvso.br.34/19 od 02.12.2019.godine u dijelu koji je okrivljenima Siniši Gazivodi, Goranu Rodiću i Mariji Radulović stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela prevara u pokušaju iz člana 244 stav 4 u vezi stava 1 u vezi člana 20 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u kome je imenovanom, između ostalog, bilo stavljeno na teret do stepena osnovane sumnje, da je od inostranih pravnih i fizičkih lica tražen određeni novčani iznos kako bi se ja podmitio u cilju izbjegavanja krivičnog procesuiranja. Takođe, imenovani je, zajedno sa drugim okrivljenima u ovom predmetu, po donošenju oslobađajuće presude, pokrenuo parnične postupke radi utvrđivanja da li su mu radom ovog tužilaštva povrijeđena osnovna ljudska prava, pri čemu se u toku cjelokupnog postupka u ovoj pravnoj stvari impliciralo da je navedeni postupak pokrenut isključivo zbog nekih mojih personalnih razloga, te da je zbog toga isti i rezultirao oslobađajućom presudom iako je u postupku koji je uslijedio vraćeno 4.340.000 eura nezakonito stečene imovinske koristi na račun Elektroprivrede kod poslovne banke u Podgorici, a koja ne bi bila vraćena da nije bilo pomenutog postupka od strane Specijalnog državnog tužilaštva, dok su povučene fakture za iznos od preko 3 miliona eura. Obzirom na naprijed navedeno, jasno je da ovaj član Tužilačkog savjeta prema meni ne može imati objektivan i nepristrasan stav, već naprotiv, isključivo negativan stav vođen vindikativnim motivima zbog prethodnog krivičnog postupka.

Takođe, u odnosu na predstavnika nevladinog sektora koji je izabran u Tužilačkom savjetu, Muk Steva, isti je u više navrata iznosio negativne stavove o meni kao Glavnom specijalnom tužiocu, te je na jednoj od javnih konferencija, tačnije prilikom javne rasprave u vezi

nacrta tužilačkih zakona, na riječi tada v.d. Vrhovnog državnog tužioca, Ivice Stankovića, a koje su ocrtavale stvarnost da se izmjene tih zakona donose isključivo radi moje eliminacije izjavio, „pa šta, ako je i lično, on to zaslužuje zbog toga što se ne odaziva na pozive Skupštine i skupštinskih tijela i nevladinih organizacija, a ako se i odazove govori što je njemu milo“.

Konačno, član Tužilačkog savjeta ispred Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava Milović Andrej je na navedenu funkciju postavljen nezakonito, pa samim tim, isti ne može učestvovati u radu i odlučivanju navedenog tijela. Naime, poslije smjene Sergeja Sekulovića sa mjesta rukovodioca rada Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava, predsjednik Vlade Zdravko Krivokapić je preuzeo i tu funkciju, što je suprotno čl.29 st.4 Zakona o državnoj upravi kojim je propisano da u slučaju prestanka funkcije ili duže spriječenosti ministra da vrši funkciju, radom ministarstva rukovodi član Vlade koga odredi predsjednik Vlade. Iz naprijed navedenog jasno proizilazi da je predsjednik Vlade mogao odrediti potpredsjednika ili nekog od ministara da budu rukovodioci rada ovog ministarstva, ali ne i sebe, čime je direktno prekršen gore citirani član zakona, kao i Ustav Crne Gore u kome je u čl.102 jasno navedeno da predsjednik Vlade predstavlja Vladu i rukovodi njenim radom, ali ne i da isti može obavljati poslove jednog od ministara u istoj, čime je ova odluka nezakonita i neustavna. Kako je, dakle, u konkretnom slučaju Milović Andrej imenovan za državnog sekretara u Ministarstvu pravde, ljudskih i manjinskih prava od strane Vlade Crne Gore, na predlog lica koje nije moglo biti imenovano za rukovodioca rada ovog Ministarstva i koje je predsjednik te iste Vlade, te kako je upravo odlukom nezakonito izabranog rukovodioca rada Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava Milović Andrej izabran za predstavnika tog Ministarstva u Tužilačkom savjetu, što i sam njegov izbor čini nezakonitim i nelegitimnim, to smatram da isti ne može biti nepristrasan u odnosu na mene, te da je na tu poziciju protivzakonito izabran isključivo u cilju realizacije jasno proklamovanog cilja vladajuće većine, a to je smjena mene sa mjesta Glavnog specijalnog tužioca po svaku cijenu, na šta sam Vam već ukazivao u ranijim obraćanjima, a što je i sam Milović Andrej dokazao kada je javno istakao da je već pribavio podatke od Fonda PIO koji se odnose na moj radni put čime je na flagrantan način počinio prekršaj iz čl.74 st.1 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, obzirom da za isto nije imao moju saglasnost, niti je takav njegov postupak predviđen Zakonom o državnom tužilaštvu niti Poslovníkom o radu Tužilačkog savjeta.

Sa izloženog, smatram da ova lica imaju unaprijed određen negativan stav prema mojoj ličnosti i da naprijed navedene okolnosti jasno izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost, te od Vas tražim da navedena lica, shodno čl.33 st.7 Poslovnika o radu Tužilačkog savjeta, izuzmete od postupanja prilikom odlučivanja o pitanjima koji se tiču mojih prava i obaveza kao Glavnog specijalnog tužioca.

S poštovanjem,

**GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC**  
**Milivoje Katnić**  
*[Handwritten signature]*



Uputa Glavni  
TUŽILAČKI SAVJET

75 Broj 38/2022

Podgorica 11.02.2022 god.

TUŽILAČKOM SAVJETU

Podgorica  
Ulica Novaka Miloševa broj 6/2

U prilogu akta dostavljam dopis predsjedniku i članovima Tužilačkog savjeta.

DRŽAVNI TUŽILAC  
Nikola Boričić



TUŽILAČKOM SAVJETU  
n/r predsjedniku gđi. Maji Jovanović

Poštovana,

Kao predsjednika Tužilačkog savjeta ovim putem Vas obavještavam da je dana 23.12.2021. godine rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici aktom Tu br. 777/21 od 23. decembra 2021. godine, dostavljenog Osnovnom državnim tužilaštvu u Podgorici i svim državnim tužiocima, putem emaila zakazala elektronsku sjednicu državnih tužilaca u Osnovnom državnim tužilaštvu u Podgorici, i dala predlog da se za zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, za kalendarsku 2022. godinu, izabere državni tužilac Andrijana Nastić na način što će se svi državni tužioci iz Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici izjasniti tajnim glasnjem putem emaila rukovoditeljki Višeg državnog tužilaštva u Podgorici. O navedenom predlogu svi državni tužioci iz Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici su se izjasnili u ostavljenom roku, da bi 24.12.2021. godine, rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici, putem emaila, dostavila akt Tu br. 784/21 od 24.12.2021. godine kojim je odredila državnog tužioca iz Višeg državnog tužilaštva u Podgorici Armina Selmanovića za zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, nakon čega je rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici dana 31.12.2021. godine, putem emaila, dostavila Odluku Tu br 784/21 od 24.12.2021. godine kojom određuje državnog tužioca Armina Selmanovića za zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici za 2022. godinu, počev od 01.01.2022. godine. Kao osnov za izbor državnog tužioca Armina Selmanovića za zamjenika rukovodioca, rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici navodi da je istog odredila shodno Zaključku proširene sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva održane dana 24.12.2021. godine.

Član 137 stav 3 Zakona o državnom tužilaštvu propisuje da rukovodioca državnog tužilaštva u slučaju odsutnosti, spriječenosti za rad ili isteka mandata zamjenjuje državni tužilac, koga određuje sjednica državnog tužilaštva za svaku kalendarsku godinu, na predlog rukovodioca državnog tužilaštva. Prije svega ukazujem da je u dosadašnjoj praksi nezapamćeno da se u Osnovnom državnim tužilaštvu bira zamjenik rukovodioca a da se o tome ne izjasni upravo sjednica tog Osnovnog državnog tužilaštva. U konkretnom slučaju rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici je jednu zakonsku odredbu tumačila na dva različita način, što svakako ne može biti zakonito postupanje. Naime, rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici je prvobitno dala predlog da se za zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici za 2022. godinu izabere državni tužilac Andrijana Nastić i naložila da se o navedenom predlogu izjasne državni tužioci iz Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, što je upravo u skladu sa citiranim odredbom člana 137 stav 3 Zakona o državnom tužilaštvu, da bi nakon što navedeni predlog nije dobio potrebnu većinu, odlučila da za zamjenika rukovodioca postavi državnog tužioca Selmanovića i to shodno zaključku proširene sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva. Rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici je na ovaj način brutalno prekršila odredbu člana 137 stav 3 Zakona o državnom tužilaštvu, čega je i ona svjesna, s obzirom da je i više nego jasno da se o izboru zamjenika rukovodioca mogu izjašnjavati samo državni tužioci iz onog državnog tužilaštva u kojem se

i bira taj zamjenik rukovodioca, što je zakonska obaveza kada su birani svi zamjenici rukovodioca, pa čak i rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici prije nego li je stupila na puni mandat na funkciji rukovodioca. Ne može se jedna odredba tumačiti na dva potpuno različita načina, čega je vrlo vjerovatno svjesna i rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici, s obzirom da je prvobitno, kada je dala predlog da se izabere državni tužilac Andrijana Nastić, zakonito zakazala sjednicu, dala predlog i naložila upravo državnim tužiocima iz Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici da o istom predlogu glasaju, da bi nakon toga obavijestila Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici da shodno Zaključku proširene sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva, za zamjenika rukovodioca određuje državnog tužioca Armina Selmanovića. Ovakva odluka rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva u Podgorici je nezakonita i njeno sprovođenje može dovesti do nesagledivih posljedica ne samo za Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici, već i za cjelokupno Državno tužilaštvo, s obzirom da će faktičku funkciju rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici do okončanja javnog oglasa za izbor rukovodioca, obavljati državni tužilac koji je na toj funkciji nezakonito postavljen od strane onih koji nisu imali zakonsko pravo da odlučuju o njegovom postavljanju, pa će se samim tim dovesti u pitanje zakonitost postupanja i odluka državnog tužioca Armina Selmanovića kao zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici.

Ukazujem da je rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici zakazala elektronsku sjednicu Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici i glasanje putem emaila pozivajući se na poštovanje epidemioloških mjera, međutim, istog dana, ista ona je zajedno sa kolegama iz Vrhovnog državnog tužilaštva zanemarila poštovanje epidemioloških mjera, kojom prilikom je održana proširena sjednica gdje su svi bili fizički prisutni. Dakle, motiv za ovakvo njeno postupanje nije bio poštovanje epidemioloških mjera, već pokušaj da se putem tajnog glasanja, a uz prethodne pritiske na državne tužioce, izabere njen kandidat za zamjenika rukovodioca.

Iz navedenih razloga, a imajući u vidu prirodu kritične situacije, molim Vas da kao član Tužilačkog savjeta u što kraćem roku razmotrite moj dopis i zakažete sjednicu Tužilačkog savjeta na kojoj će se poništiti odluke rukovoditeljke Višeg državnog tužilaštva u Podgorici da se za zamjenika rukovodioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, za kalendarsku 2022. godinu, odredi državni tužilac Armin Selmanović.

**DRŽAVNI TUŽILAC**  
**Nikola Boričić**



Crna Gora  
2 TUŽILAČKI SAVJET

TUŽILAČKI SAVJET

TS Broj 46/22

VD PREDSJEDNICI MAJI JOVANOVIĆ, 16. 02 2022 god.

PODGORICA

Nakon saznanja da se na spisku za starosnu penziju pored mojih kolega navodi i moje ime u članku pod naslovom „Katnić silazi sa scene“ koji je objavljen u dnevnom listu Vijesti od 16.02.2022.godine, obraćam Vam se sa Zahjevom da se isti razmotri na sjednici Tužilačkog savjeta zakazanoj za četvrtak 17.02.2021.godine, sa razloga što shodno članu 17 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju tek sa navršenih 64 godine života i najmanje 15 godina radnog staža stičem pravo na starosnu penziju.

Rođena sam 02.12.1958.godine, radni odnos sa zasnovala 07.06.1983.godine u Skupštini Opštine Kotor, a u Osnovnom državnom tužilaštvu od 23.01.1995.godine.

Shodno članu 198a tačka 9 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, **izuzetno od odredbe člana 17 stav 2 ovog Zakona**, osiguranik žena stiče pravo na starosnu penziju ukoliko u 2021.godini navrši 57 godina života i 37 godina staža osiguranja, a shodno tački 9, ukoliko u 2022.godini navrši 57 godina i 3 mjeseca života i 37 godina i 3 mjeseca staža osiguranja. Dakle, ovaj izuzetak se odnosi na član 17 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, kojim je propisano da osiguranik stiče pravo na starosnu penziju kad navrši 40 godina staža osiguranja i 61 godinu života, tako da ja 40 godina staža osiguranja ću imati u junu 2023. godine.

Shodno članu 197đ **izuzetno od odredbe člana 17 stav 1 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju**, osiguranik žena **izuzetno od odredbe člana 17 stav 1 ovog Zakona**, pravo na starosnu penziju stiče kad navrši 15 godina staža osiguranja i prema tački 3, u 2021.godini 62 godine života.

Međutim, obzirom da se ovo pravo može steći izuzetno, a ne po sili zakona, to smatram da nisam ispunila uslove, odnosno stekla pravo na starosnu penziju, pa samim tim nema ni osnova za razrješenje po osnovu sticanja prava na starosnu penziju.

U protivnom, svaka druga odluka, po mom mišljenju, predstavljala bi kršenje ustavnog prava na rad i ostalih prava po osnovu rada, Zakona o državnom tužilaštvu i Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

U nadi da će se ovaj moj zahtjev detaljno razmotriti i donijeti odluka zasnovana na zakonu, unaprijed se zahvaljujem.

U prilogu dostavljam kopiju svoje radne knjižice.

U Kotoru, 16.02.2022.godine

Državna tužiteljka

u Osnovnom državnom tužilaštvu u Kotoru

Ljiljana Milić

## Tuzilacki Savjet

---

**From:** Vesna Jovicevic  
**Sent:** Wednesday, February 16, 2022 7:47 PM  
**To:** Tuzilacki Savjet  
**Cc:** Vise drzavno tuzilastvo u Podgorici  
**Subject:** Pismo Tužilačkom savjetu  
**Attachments:** Pismo Tuzilackom savjetu.docx

Crna  
TUŽILAČKA

TS Broj 47/22

Podgorica, 17. februar 2022

Poštovani,

Molim Vas da prije početka sjednice Tužilačkog savjeta, koja je zakazana za 17. februar 2022. godine, dostavite ovo pismo predsjedniku i svim članovima Tužilačkog savjeta.

Pismo dostavljam u prilogu.

S poštovanjem,

Vesna Jovičević  
Državna tužiteljka u Višem državnom tužilaštvu u Podgorici

Podgorica, 16.02.2022.

**TUŽILAČKI SAVJET**  
**Predsjedniku i svim članovima**

PODGORICA

Poštovani,

U sredstvima javnog informisanja objavljena je vijest da Tužilački savjet razmatra da li su državni tužioci, sa određenog spiska na kojem se nalazi i moje ime i prezime, ispunili uslove za starosnu penziju, pri čemu se iz nastupa uglednih pravnika na sjednici održanoj 15. februara 2022. godine, kao i nakon održane sjednice, može zaključiti da su mišljenja da državni tužioci ženskog roda ne mogu obavljati tužilačku funkciju do iste životne dobi kao državni tužioci muškog roda.

U slučaju da Tužilački savjet diskriminatorno tumači normu iz čl. 17 st. 1 Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju, kojom je propisano da osiguranik stiče pravo na starosnu penziju kad navrši 66 godina života (muškarac), odnosno 64 godine života (žena), time će grubo povrijediti kako unutrašnje pravo, tako i obaveze preuzete ratifikacijom i potvrđivanjem međunarodnih ugovora, u konkretnom Konvencije za eliminisanje svih oblika diskriminacije žena.

Shodno tome, ako postoji različito tumačenje odredbe čl. 17 st. 1 Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju, pozivam članove Tužilačkog savjeta da imaju u vidu čl. 9 Ustava Crne Gore koji propisuje da su potvrđeni i objavljeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava sastavni dio unutrašnjeg pravnog poretka, imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i neposredno se primjenjuju kada odnose uređuju drukčije od unutrašnjeg zakonodavstva.

Po slovu Konvencije za eliminisanje svih oblika diskriminacije žena, diskriminacijom žena se krše načela ravnopravnosti i poštovanja ljudskog dostojanstva, da to predstavlja prepreku ravnopravnom učešću žena u političkom, društvenom, ekonomskom i kulturnom životu, sputava dalji napredak društva i porodice i otežava potpun razvoj sposobnosti žena da učestvuju u službi svojih zemalja i čovječanstva.

Nadalje, u praksi Suda pravde EU i Evropskog suda za ljudska prava je ovo pitanje već raspravljeno i suvišno je ponavljati razloge kod mišljenja uglednih pravnika - advokata, formiranog još u proceduri izbora za članove Tužilačkog savjeta, a koje se danas ogleda u upornosti u dirigovanju tema koje od njih "javnost očekuje", pri čemu se predstavnik Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava posebno brine za svoje dostojanstvo i dostojanstvo ostalih članova savjeta.



Sud pravde EU je u slučaju Poljske izrazio stav da čak i mogućnost koja stoji na raspolaganju ženi da može ranije imati pristup penzionom sistemu, nije primjer pozitivne diskriminacije, jer ove razlike ne ublažavaju poteškoće kojima su karijere žena izložene i ne pomaže im u profesionalnom životu. Kako bih vam približila izraženo stanovište, ukazaću da se u mom dosadašnjem profesionalnom životu do sada nije pravila razlika prilikom izlaska na uviđaj, pa su, primjera radi, leševe oštećenih krivičnim djelom ubistvo, tužioci ženskog roda zapažali jednako, kao i tužioci muškog roda.

U sagledavanju ovog pravnog pitanja, činjenica da je Tužilački savjet uputio inicijativu Ustavnom sudu za ocjenu ustavnosti Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju, a ranije je to učinio i Sudski savjet, više i nije od značaja, imajući u vidu da je zbog dužeg proteka vremena, to sredstvo postalo nedjelotvorno, sud nefunkcionalan, a sudija-izvjestilac pasivan.

**Osim toga, ukazujem da je tumačenje sporne odredbe dao i Ustavni odbor Skupštine Crne Gore u svom mišljenju upućenom Ustavnom sudu u postupku za ocjenu ustavnosti, u kojem je zauzeo stav da žene same odlučuju da li će koristiti ovo pravo.**

S tim u vezi, apelujem na Tužilački savjet da ne ulazi u zonu povrede mog prava, jer sam žena - državna tužiteljka sa nepunih 38 godina radnog staža i sa višegodišnjim rukovodećim iskustvom, a ne kandidat za prestanak funkcije zbog ispunjavanja uslova za starosnu penziju. **Stoga, kod činjenice da nisam podnijela zahtjev za prestanak funkcije, čudi ponašanje jednog člana Tužilačkog savjeta koji je objavio da je već pribavio podatke od Fonda PIO i iste obrađivao, a bez moje saglasnosti, jer to znači da su moja prava već u ovoj fazi postupka odlučivanja povrijeđena.** S obzirom na to da taj isti član Tužilačkog savjeta naglašava da javnost od njega zahtijeva ovakvo postupanje, dužna sam da ukažem da javnost od njega zahtijeva da radi po Ustavu i zakonu, a ne da sprovodi samovolju i silu.

Ovdje se postavlja elementarno pitanje - ukoliko su ugledni pravnici - advokati, predstavnik Ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i predstavnik nevladine organizacije (svi pravnici po struci prema dostupnim biografijama), spremni na teško kršenje prava nosilaca visokih tužilačkih funkcija, neosvrćući se na postojanje očigledne diskriminacije, kako onda štite prava klijenata u sudnici u sporovima zbog diskriminacije i povrede načela jednakosti, te kako kreiraju i sprovode anti-diskriminatorne politike?

Ukoliko i pored svih dostupnih činjenica, državni tužioci - članovi Tužilačkog savjeta, izabrani na Konferenciji tužilaca, se saglase sa ostalim članovima po ovom pitanju, odlučujući negativno o statusu državnih tužilaca u kontekstu Zakona o penzijsko-invalidskom osiguranju, time postaje u potpunosti jasno domaćoj i međunarodnoj javnosti, da je ovo tijelo pod direktnim političkim uticajem.

Naime, može se osnovano sumnjati da postoji politički uticaj, jer svi do sada iznijeti argumenti, sve i da se zasnivaju na određenom pravnom pravilu



tumačenja, očigledno i po prirodi stvari nijesu pretežniji u odnosu na gore iznijete stavove. Zabrinjava svako tumačenje normi od strane pravnika, a posebno "uglednih", koje je u najvećoj mjeri suprotno Ustavu i principima demokratskog društva, kao i potreba da se norma ostvari jednostrano, po cijeni povrede druge vrijednosti, kakva je ravnopravnost polova.

**Odlučite li da državne tužioce diskriminatorno "uklonite" iz tužilačkog sistema, postaće svima jasno da cilj ovog Tužilačkog savjeta nije da sprovodi reformu i borbu protiv svih oblika kriminala, već da po zadatku odradi čistku državnih tužilaca i državnih tužiteljki, koji se bore protiv organizovanog i teškog kriminala.**

S poštovanjem,

**Vesna Jovičević**  
**Državna tužiteljka u Višem državnom tužilaštvu u Podgorici**  
**Ranija rukovoditeljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici i**  
**Operativnog tima za borbu protiv trgovine ljudima**



CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

Crna Gora  
TUŽILAČKI SAVJET

TS Broj 49/2022

Podgorica, 17. 02 20 22 god

TUŽILAČKI SAVJET  
-n/r predsjednici,  
v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-

PODGORICA

Poštovana,

U prilogu akta, shodno čl.33 st.3 Poslovnika o radu Tužilačkog savjeta, dostavljam Vam zahtjev za izuzeće članova Tužilačkog savjeta Vuksanović Miloša, Gazivoda Siniše, Muk Steva i Milović Andreja prilikom odlučivanja o pitanjima koja se tiču mojih prava i obaveza kao Glavnog specijalnog tužioca, zbog okolnosti koje izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost, kao i akte iz kojih se može vidjeti tok upravnih postupaka pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja-Područna jedinica Podgorica i Ministarstvom odbrane, pokrenutih sa moje strane radi tačnog utvrđivanja mog efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, kao i radi utvrđivanja činjenice da li su mi plaćeni svi porezi i doprinosi za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem.

S poštovanjem,



GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC  
Milivoje Katnić



CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

TUŽILAČKI SAVJET  
-n/r predsjednici,  
v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-

PODGORICA

Poštovana,

Shodno čl.33 st.3 Poslovnika o radu Tužilačkog savjeta, podnosim zahtjev za izuzeće članova Tužilačkog savjeta Vuksanović Miloša, Gazivoda Siniše, Muk Steva i Milović Andreja prilikom odlučivanja o pitanjima koja se tiču mojih prava i obaveza kao Glavnog specijalnog tužioca, zbog okolnosti koje izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost.

Naime, član Tužilačkog savjeta Miloš Vuksanović je, kao advokat, bio branilac okrivljenog Radulović Ranka u krivičnom predmetu koji se pred Višim sudom u Podgorici vodi pod poslovnom oznakom Ks.br.36/2018 protiv Brajović Erogena i dr. zbog krivičnih djela stvaranje kriminalne organizacije iz čl.401a st.1 u vezi st.6 KZ CG i dr u kom predmetu sam ja oštećeni, obzirom da se navedenom optužnicom okrivljenima stavlja na teret, između ostalog, i planiranje mog ubistva, odnosno planiranje ubistva mog sina Katnić Radana, te je u tom svojstvu dana 17.11.2021.godine podnio zahtjev za moje izuzeće od postupanja u tom predmetu, navodeći da kao oštećeni ne mogu biti nepristrasan u svom postupanju, koji zahtjev je odbačen rješenjem Vrhovnog državnog tužilaštva Tu.br.593/21 od 26.11.2021.godine, pri čemu je ovom advokatu bilo vrlo dobro poznato da ja u navedenom predmetu nisam preduzimao nijednu

službenu radnju upravo zbog mog svojstva kao oštećenog. Naprijed navedeni zahtjev je podnijet isključivo sa ciljem da se postupak prolongira kako se u istom ne bi donijela prvostepena presuda, obzirom na zakonsku odredbu iz čl.179 st.1 ZKP-a da od podizanja optužnice do donošenja prvostepene presude pritvor može trajati najduže tri godine, čime bi okrivljenom Radulović Ranku bilo omogućeno da izađe na slobodu, što se na kraju i desilo, te je jasno da je u konkretnom slučaju isti postupao u interesu svog branjenika, čiji je i dalje branilac, a koji je sa druge strane optužen da je planirao ubistvo mene i mog sina jedinca, zbog čega smatram da isti ne može ni na koji način biti nepristrasan u postupanju prema meni.

Dalje, protiv Gazivoda Siniše Specijalno državno tužilaštvo je dana 16.10.2019.godine podnijelo optužnicu Kt-s.br.140/17 koja je potvrđena rješenjem vijeća Višeg suda u Podgorici Kvso.br.34/19 od 02.12.2019.godine u dijelu koji je okrivljenima Siniši Gazivodi, Goranu Rodiću i Mariji Radulović stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela prevara u pokušaju iz člana 244 stav 4 u vezi stava 1 u vezi člana 20 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u kome je imenovanom, između ostalog, bilo stavljeno na teret do stepena osnovane sumnje, da je od inostranih pravnih i fizičkih lica tražen određeni novčani iznos kako bi se ja podmitio u cilju izbjegavanja krivičnog procesuiranja. Takođe, imenovani je, zajedno sa drugim okrivljenima u ovom predmetu, po donošenju oslobađajuće presude, pokrenuo parnične postupke radi utvrđivanja da li su mu radom ovog tužilaštva povrijeđena osnovna ljudska prava, pri čemu se u toku cijelokupnog postupka u ovoj pravnoj stvari impliciralo da je navedeni postupak pokrenut isključivo zbog nekih mojih personalnih razloga, te da je zbog toga isti i rezultirao oslobađajućom presudom iako je u postupku koji je uslijedio vraćeno 4.340.000 eura nezakonito stečene imovinske koristi na račun Elektroprivrede kod poslovne banke u Podgorici, a koja ne bi bila vraćena da nije bilo pomenutog postupka od strane Specijalnog državnog tužilaštva, dok su povučene fakture za iznos od preko 3 miliona eura. Obzirom na naprijed navedeno, jasno je da ovaj član Tužilačkog savjeta prema meni ne može imati objektivan i nepristrasan stav, već naprotiv, isključivo negativan stav vođen vindikativnim motivima zbog prethodnog krivičnog postupka.

Takođe, u odnosu na predstavnika nevladinog sektora koji je izabran u Tužilačkom savjetu, Muk Steva, isti je u više navrata iznosio negativne stavove o meni kao Glavnom specijalnom tužiocu, te je na jednoj od javnih konferencija, tačnije prilikom javne rasprave u vezi

nacrta tužilačkih zakona, na riječi tada v.d. Vrhovnog državnog tužioca, Ivice Stankovića, a koje su ocrtavale stvarnost da se izmjene tih zakona donose isključivo radi moje eliminacije izjavio, „pa šta, ako je i lično, on to zaslužuje zbog toga što se ne odaziva na pozive Skupštine i skupštinskih tijela i nevladinih organizacija, a ako se i odazove govori što je njemu milo“.

Konačno, član Tužilačkog savjeta ispred Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava Milović Andrej je na navedenu funkciju postavljen nezakonito, pa samim tim, isti ne može učestvovati u radu i odlučivanju navedenog tijela. Naime, poslije smjene Sergeja Sekulovića sa mjesta rukovodioca rada Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava, predsjednik Vlade Zdravko Krivokapić je preuzeo i tu funkciju, što je suprotno čl.29 st.4 Zakona o državnoj upravi kojim je propisano da u slučaju prestanka funkcije ili duže spriječenosti ministra da vrši funkciju, radom ministarstva rukovodi član Vlade koga odredi predsjednik Vlade. Iz naprijed navedenog jasno proizilazi da je predsjednik Vlade mogao odrediti potpredsjednika ili nekog od ministara da budu rukovodioci rada ovog ministarstva, ali ne i sebe, čime je direktno prekršen gore citirani član zakona, kao i Ustav Crne Gore u kome je u čl.102 jasno navedeno da predsjednik Vlade predstavlja Vladu i rukovodi njenim radom, ali ne i da isti može obavljati poslove jednog od ministara u istoj, čime je ova odluka nezakonita i neustavna. Kako je, dakle, u konkretnom slučaju Milović Andrej imenovan za državnog sekretara u Ministarstvu pravde, ljudskih i manjinskih prava od strane Vlade Crne Gore, na predlog lica koje nije moglo biti imenovano za rukovodioca rada ovog Ministarstva i koje je predsjednik te iste Vlade, te kako je upravo odlukom nezakonito izabranog rukovodioca rada Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava Milović Andrej izabran za predstavnika tog Ministarstva u Tužilačkom savjetu, što i sam njegov izbor čini nezakonitim i nelegitimnim, to smatram da isti ne može biti nepristrasan u odnosu na mene, te da je na tu poziciju protivzakonito izabran isključivo u cilju realizacije jasno proklamovanog cilja vladajuće većine, a to je smjena mene sa mjesta Glavnog specijalnog tužioca po svaku cijenu, na šta sam Vam već ukazivao u ranijim obraćanjima, a što je i sam Milović Andrej dokazao kada je javno istakao da je već pribavio podatke od Fonda PIO koji se odnose na moj radni put čime je na flagrantan način počinio prekršaj iz čl.74 st.1 Zakona o zaštiti podataka o ličnosti, obzirom da za isto nije imao moju saglasnost, niti je takav njegov postupak predviđen Zakonom o državnom tužilaštvu niti Poslovníkom o radu Tužilačkog savjeta.

Sa izloženog, smatram da ova lica imaju unaprijed određen negativan stav prema mojoj ličnosti i da naprijed navedene okolnosti jasno izazivaju sumnju u njihovu nepristrasnost, te od Vas tražim da navedena lica, shodno čl.33 st.7 Poslovnika o radu Tužilačkog savjeta, izuzmete od postupanja prilikom odlučivanja o pitanjima koji se tiču mojih prava i obaveza kao Glavnog specijalnog tužioca.

S poštovanjem,



GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC

Milivoje Katnić





CRNA GORA  
OSNOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu.br.42/22  
Pljevlja, 27.januar 2022.godine  
SG

3

3  
TUŽILAČKI SAVJET

Br. 19/22

Podgorica 01.02. 2022.god

## TUŽILAČKI SAVJET

Ul. Novaka Miloševa br.6  
PODGORICA

Shodno odredbi čl. 105 st.1 Zakona o državnom tužilaštvu obaviještavam vas da državna tužiteljka u Osnovnom državnom tužilaštvu u Pljevljima, Božidarka Gačević na dan 28.01.2022.godine puni 66 godina života.

Rukovoditeljka Osnovnog državnog tužilaštva

Sanja Golubović

## Tuzilacki Savjet

From:

Sent:

To:

Osnovno državno tužilaštvo u Pljevljima

Wednesday, February 16, 2022 8:36 AM

Tuzilacki Savjet

Crna Gora

**TUŽILAČKI SAVJET**

TS Broj 44/2022

Poštovani,

Podgorica, 16. februar 2022 god.

Obavještavam vas da je državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu u Pljevljima Milivoje Tomčić 03.01.2022.godine navršio 65 godina života, te da na dan 16.02.2022.godine ima 42 godine i pet dana radnog staža.

S poštovanjem

Rukovoditeljka ODT Pljevlja

Sanja Golubović



CRNA GORA  
OSNOVNO DŽAVNO TUŽILAŠTVO-ROŽAJE  
Tu. br. 484/21  
Rožaje, 06. decembar 2021. godine  
AK/BR

TUŽILAČKOM SAVJETU

PODGORICA

Obavještavamo Vas da državni tužilac u Osnovnom državnom tužilaštvu u Rožajama Hajran Kalač, koji je rođen 01.07.1957.godine, navršava 40 godina staža osiguranja, dana 05.01.2022.godine, i 64 godine, 6 mjeseci i 4 dana starosti.

Imajući u vidu odredbe čl. 17. st. 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, potrebno je da ocijenite da li isti ispunjava uslove za starosnu penziju iako državni tužilac Hajran Kalač smatra da ima pravo da radi do 66 godine života.

S poštovanjem.



RUKOVODILAC  
OSNOVNOG DRŽAVNOG TUŽILAŠTVA

Hajran Kalač



Crna Gora  
**TUŽILAČKI SAVJET**

IS Broj 40/2022

Podgorica, 15. februar 2022 god

**CRNA GORA**  
**SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO**  
**Tu-s.VIII br.10/22**

**Podgorica, 15. februar 2022.godine**

**TUŽILAČKI SAVJET**  
**- n/ r Predsjednici, v.d. Vrhovne državne tužiteljke,**  
**Maji Jovanović –**

**PODGORICA**

Uvažena,

Dana 14. februara 2022.godine dostavio sam Vam detaljna obavještenja u vezi mog statusa u službi i staža osiguranja, a koja predstavljaju referentnu vrijednost, da li sam ispunio uslove za ostvarivanje prava na starosnu penziju.

Pored toga, obraćam Vam se cijeneći značaj da Crna Gora slijedi politiku Evropske unije, posebno u oblasti vladavine prava.

Kao Glavni specijalni tužilac Crne Gore, da Vam se obratim i ukažem na nezakovitosti koje bi se mogle sprovesti i koje odredjene osobe namjeravaju (očigledno) da sprovedu u Crnoj Gori, pod izgovorom reforme pravosudja. Bez posebne namjere da štitim lični interes (iako je i to opravdani cilj), želim zaštititi i interes vladavine prava.

Molim Vas, da kroz mehanizme koje Vam daje funkcija koju obavljate, preduzmete odredjene mjere, kako bi se spriječilo dalje urušavanje nezavisnosti i nepristrasnosti tužilačke funkcije.

Naime, kao što znate, u Crnoj Gori su tokom prošle godine donijete izmjene Zakona o državnom tužilaštvu kojim su izmjenjene odredbe o

sastavu Tužilačkog savjeta, uslovi za prestanak tužilačke funkcije, izboru vršioca dužnosti Vrhovnog državnog tužioca i druge. Izmjene su stupile na snagu, pa ih i ja, kao i drugi, poštujem i primjenjujem, ali su one donijete i zbog toga to navodim, suprotno preporukama Venecijanske komisije koja je više puta ukazivala na mogućnost političkog uticaja u slučaju primjene navedenih izmjena zakona.

Ističem, a to je i više nego očigledno, da je cilj donošenja zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu isključivo moja smjena, inicirana od strane onih protiv kojih sam pokretao krivične postupke zbog teških krivičnih djela. Reforma pravosudja kojom su zakonodavac i političke partije pokušavale da prikriju stvarni motiv izmjena zakona nije ostvaren, jer da jeste, ne bi se mijenjale ove odredbe, već brojne druge, kako bi se tužiocima omogućio nesmetani rad u gonjenju učinilaca krivičnih djela. Javno sam iznosio argumentovane stavove o tome da su te izmjene Zakona o državnom tužilaštvu usmjerene isključivo da bi se izvršila politizacija državnog tužilaštva i da bi se stvorili uslovi da mi se prekine mandat prije njegovog isteka.

Osim toga, podnijeta je inicijativa Ustavnom sudu za ocjenu ustavnosti zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu, kao i Zakona o radu, ali nažalost sud te inicijative, i nakon osam mjeseci nije razmotrio. S toga, državni tužioci (pa i ja lično) su nemoćni da pokrenu bilo koji drugi postupak kojim bi se mogla spriječiti ovakva nasilna promjena pa sam prinudjen da Vam se na ovaj način obratim kao v.d. Vrhovne državne tužiteljke.

Nažalost, danas smo u situaciji da je, protivno mišljenju Venecijanske komisije, formiran novi Tužilački savjet u kojem većinu čine ugledni pravnici i koji su izabrani prostom većinom u Skupštini Crne Gore.

Podsjetiću, zbog kontinuiteta misije, da Tužilački savjet danas ima 11 članova od čega su četiri člana izabrana od strane Konferencije tužilaca iz reda državnih tužilaca, četiri su ugledna pravnika – advokata i jedan predstavnik NVO-a, te predstavnik Ministarstva pravde. Važno je napomenuti da je jedan od istaknutih pravnika advokat protiv koga je Specijalno državno tužilaštvo, a na čijem čelu sam pokretao i vodio krivični postupak i čiji angažman u Tužilačkom savjetu je isključivo da bi sproveo osvetu zbog tog krivičnog postupka prema meni lično.

Dakle, namjera navedenog člana Tužilačkog savjeta, da Tužilački savjet konstatuje prestanak mog mandata, jer sam navodno ostvario uslove za penziju. S tim ciljem, nepodnošljivo krši propise predviđene za sprovođenje procedura u vezi konstatovanja ispunjenja uslova za penziju, bilo kog tužioca, pa i mene kao Glavnog specijalnog tužioca. Ovo se radi sprovodeći privatne aktivnosti u pravcu obezbjeđenja određenih dokaza u tom pravcu.

Ukoliko dodje do ovakve odluke, Crna Gora zasigurno ide putem diskriminacije, povrede prava na rad i povrede nezavisnosti tužilačke funkcije, koji put je izabrala i Mađarska, ali prije skoro deset godina, a o čemu je odlučivao Sud pravde u Luksemburgu, kao i Evropski sud za ljudska prava u Strazburu, a i Evropska komisija je imala jasne stavove o tome.

S tim u vezi, prvo ću citirati član 9 Ustava Crne Gore „Potvrđeni i objavljeni međunarodni ugovori i opšte prihvaćena pravila međunarodnog prava sastavni su dio unutrašnjeg pravnog poretka, imaju primat nad domaćim zakonodavstvom i neposredno se primjenjuju kada odnose uređuju drugačije od unutrašnjeg zakonodavstva“.

S tim u vezi, izložiću Vam ukratko kako je moj slučaj, nažalost, sličan dešavanjima u Mađarskoj iz 2012.godine. Osnov po kojem Tužilački savjet namjerava da prekine moj mandat, kao Glavnog specijalnog tužioca, i ostvarivanje uslova za odlazak u penziju, na osnovu beneficiranog radnog staža.

Naime, pravo na tzv.beneficirani radni staž (koji staž sam ostvario zbog ranijih specifičnih poslova koje sam obavljao, i koji važno je pa Vam napominjem, nije još uvijek sa sigurnošću utvrđen), propisuje se za zaposlene, odnosno lica koja se bave ili su se bavila naročito napornim i rizičnim zanimanjima i predstavlja vid pozitivne mjere zakonodavca prema toj kategoriji lica, da ukoliko žele mogu ostvariti pravo na starosnu penziju, ranije od ostalih.

Ovakva pozitivna mjera, odnosno pravo, ne može istovremeno predstavljati imperativni osnov za prestanak radnog odnosa ili funkcije Glavnog specijalnog tužioca, ranije nego što je to slučaj sa ostalim zaposlenim, odnosno državnim tužiocima, kojima se staž osiguranja računa shodno opštim pravilima.



Kao potvrda ovakvog stava, relevantna su prava propisana Ustavom Crne Gore kojima se garantuje pravo na rad, načelo ustavnosti tužilačke funkcije, kao i princip zabrane svake neposredne ili posredne diskriminacije.

Prestankom tužilačke funkcije na osnovu ispunjenja uslova za penziju, računajući beneficirani radni staž, svakako bi se prekršila osnovna ustavna načela i to: član 8 (zabrana diskriminacije), član 62 (pravo na rad), član 135 stav 4 (stalnost tužilačke funkcije).

U o dnosu na međunarodne standarde, želim da ukažem, prije svega, na direktivu Evropske unije, EU2000/78 koja kaže (iako ona nije formalno sastavni dio unutrašnjeg prava CG, ona je veoma važna, jer Crna Gora mora da preuzme pravnu tekovinu EU kako bi postala njena članica): „ Cilj ove direktive je da postavi generalni okvir za borbu protiv diskriminacije na osnovu religije, vjerovanja, smetnje, godina ili seksualne orijentacije koja se odnose na zapošljavanje s ciljem da se u državama članicama uvede princip jednakog ophodjenja“.

Ova direktiva dalje definiše šta znači direktna i indirektna diskriminacija, pojašnjavajući i da je pravljenje razlike kod zaposlenih na osnovu godina svakako vid direktne diskriminacije.

Dakle, ukoliko dodje do toga da Tužilački savjet konstatuje prestanak mog mandata, kao Glavnog specijalnog tužioca, na osnovu ispunjenja uslova za penziju zbog beneficiranog radnog staža, nedvosmisleno ću biti žrtva diskriminacije po osnovu godina. Biću nažalost lišen funkcije na osnovu mog prava (prava da ranije ostvarim penziju), koje ja ne želim da iskoristim.

Upravo se Evropski sud pravde u Luksemburgu pozvao na ovu direktivu kada je ukazao da zakonske izmjene u Madjarskoj (skraćenje starosne granice za odlazak u penziju sudija) predstavlja kršenje prava na jednakost. (Presuda Evropskog suda pravde: Evropska komisija protiv Madjarske – C286/12 od 06. novembra 2012.godine).

Ako nas možda pravna tekovina Evropske unije još uvijek formalno obavezuje, moram ukazati i na druge međunarodne propise koji govore da uspostavljanje različitih starosnih granica za odlazak u obaveznu penziju predstavlja kršenje prava.

Objašnjenje koje je dato uz preporuku Komiteta ministara Savjeta evrope o sudija CM/Rec (2010)12 kaže: „Rano penzionisanje sudije mora biti

moguće samo na osnovu zahtjeve sudije ili iz medicinskih razloga". Paragraf 50 strana15).

Dakle, kako su standardi Savjeta evrope koji se odnosi na sudije primjenljivi i na državne tužioce (Venecijanska komisija je više puta na to ukazala), to bi se prestanak mog mandata mogao konstatovati samo na moj zahtjev.

Takodje, univerzalna Povelja o sudijama koju je donijela Mejdunarodna asocijacija sudija 17.novembra 1999.godine kaže da: „ Bilo koja promjena godina za obavezan odlazak u penziju, ne smije imati retroaktivni efekat“.

Dakle, jasno je da bi prestanak mog mandata u konkretnom slučaju predstavljalo diskriminaciju i bilo bi u suprotnosti sa svim principima nezavisnosti pravosudja, kao i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Da ovakve radnje zakonodavca predstavljaju vid političkog uticaja, ukazao i Komesar za ljudska prava u Savjetu evrope i to upravo komentarišući slučaj Madjarske iz 2012.godine. „Komesar je uzeo u obzir korake preduzete u Madjarskoj koji mogu narušiti nezavisnost pravosudja. Kao posljedica smanjenja granice za odlazak u penziju sudija, više od 200 novih sudija mora biti ponovo izabrano. Osim toga, Komesar smatra neprihvatljivim, to što kao posljedica novog zakona mandat predsjednika vrhovnog suda će se prekinuti prije nego što istekne period na koji je izabran. Pravosudje mora biti zaštićeno od nedopustivih političkih uplitanja.“

U slučaju Madjarske, reagovao je i Evropski sud za ljudsk aprava donoseći presudu Baka protiv Madjarske od 23.06.2016.godine u kojoj je između ostalog konstatovano da su zakonske reforme uvedene u Madjarskoj na osnovu kojih je aplikantu skraćen mandat predsjednika suda porazili princip nezavisnosti pravosudja (Paragraf 172, 173, 174 presude).

Želim još jednom ukazati, da kroz zaštitu ličnog interesa, želim zaštititi i opšti interes (prava je šteta što se radi o meni lično), pa želim da istaknem da ovakve odluke i saznanja, da se prostim izmjenama zakona može uticati na kadrovsku politiku tužilaštva, te da se tek tako može nekome skratiti mandat, obeshrabrujuće utiče na sve državne tužioce, jer više neće moći nepristrasno da odlučuju, već će odluke donositi pod uticajem političke

većine (danas jedne, sutra neke druge), kako bi osigurali nesmetano obavljanje svoje funkcije.

S toga, uvažena v.d. Vrhovnog državnog tužioca, gospodjo Jovanović, molim Vas da sve razmotrite, iznesete pred Tužilački savjet, kad za to dodje vrijeme, te da u skladu sa Poslovnikom Tužilačkog savjeta, odnosno članom 33 tog Poslovnika, Tužilački savjet iz odlučivanja u vezi mojih pitanja, izuzme dva člana Tužilačkog savjeta i to, gospodina Sinišu Gazivodu, o kojim razlozima sam za izuzeće već govorio, te člana Tužilačkog savjeta, gospodina Steva Muka, koji je, a prilikom javne rasprave, u vezi nacrtu tužilačkih zakona, na riječi tada v.d. Vrhovnog državnog tužioca, Ivice Stankovića, a koje su ocrtavale stvarnost da se izmjene tih zakona donose isključivo radi moje eliminacije izjavio, pa šta, ako je i lično, on to zaslužuje zbog toga što se ne odaziva na pozive Skupštine i skupštinskih tijela i nevladinih organizacija, a ako se i odazove, govori što je njemu milo.

Tačno je da ja govorim što je meni milo, a što je istovremeno i pravo, što radim i ovog puta i na što sam ponosan, ali ovi njegovi stavovi su okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristrasnost.

S poštovanjem,

GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC





Crna Gora  
TUŽILAČKI SAVJET

TS Broj 41/2011

TUŽILAČKI SAVJET Podgorica, 15. 01. 2011 god.  
-n/r predsjednici Tužilačkog savjeta,  
v.d Vrhovne državne tužiteljke Jovanović Maji-

PODGORICA

Poštovana,

Obraćam Vam se povodom navoda da ispunjavam uslove za ostvarivanje prava na starosnu penziju i da mi se starosna granica za odlazak u penziju smanjuje zbog obavljanja poslova na kojima se staž računa sa uvećanim trajanjem.

Naime, pitanje sticanja prava na starosnu penziju regulisano je čl.17 st.1 i 2 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kojima je jasno propisano da osiguranik stiče pravo na starosnu penziju kad navrši 66 godina života (muškarci), odnosno 64 godine života (žena) i najmanje 15 godina staža osiguranja, i alternativno kada lice navrši 40 godina staža osiguranja i 61 godinu života, dakle istim se decidno propisuje pravo, a ne obaveza odlaska u penziju, pri čemu je zakonski obavezu prestanka radnog odnosa zakonodavac normirao Zakonom o radu. Kako ne bi bilo nejasnoća, zakonodavac je čl.60 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju jasno definisao da penzijski staž, u smislu ovog zakona, na osnovu koga se stiču i ostvaruju prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja obuhvata vrijeme koje se računa u staž osiguranja i poseban staž prema odredbama ovog zakona i vrijeme koje je, kao staž osiguranja i poseban staž, računato u penzijski staž prema propisima koji su bili na snazi prije početka primjene ovog zakona. Za istaći je činjenicu da Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju jasno propisuje u odredbi čl.17 „staž osiguranja“ kao jedan od uslova za ispunjenje prava na starosnu penziju, pri čemu je čl.61 predmetnog zakona zakonodavac jasno naveo da se stažom osiguranja u smislu čl.60 ovog Zakona računa vrijeme koje je osiguranik proveo na radu po osnovu koga je bio obavezu osiguran i za koje je uplaćen doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje, dok je čl.62 razrađen čl.61, te je tako istim propisano da se u staž osiguranja, u smislu čl.60 tač.1 ovog

zakona, računa vrijeme provedeno na radu, odnosno u osiguranju u efektivnom trajanju; da se zaposlenom, shodno propisima o radu, koji radi sa nepunim radnim vremenom staž osiguranja se računa srazmjerno ostvarenom radnom vremenu, te da, a što nalazim da je ključno u ovoj konkretnoj stvari, staž osiguranja u jednoj kalendarskoj godini može iznositi najviše 12 mjeseci. Izmjenama čl.164 st.1 tač.1 Zakona o radu u 2021.godini propisano je da radni odnos prestaje po sili zakona kad zaposleni navrši 66 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja, danom dostavljanja konačne odluke zaposlenom, s tim što se osiguraniku kome se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, starosna granica snižava zavisno od stepena uvećanja staža za po jednu godinu, i to: - za svakih šest godina provedenih na radnom mjestu, odnosno poslu na kome se efektivno provedenih 12 mjeseci računa u staž osiguranja kao 14 mjeseci; - za svakih pet godina provedenih na radnom mjestu, odnosno poslu na kome se efektivno provedenih 12 mjeseci računa u staž osiguranja kao 15 mjeseci; - za svake četiri godine provedene na radnom mjestu, odnosno poslu na kome se efektivno provedenih 12 mjeseci računa u staž osiguranja kao 16 mjeseci; - za svake tri godine provedene na radnom mjestu, odnosno poslu na kome se efektivno provedenih 12 mjeseci računa u staž osiguranja kao 18 mjeseci. Kako ja na dan sačinjavanja ovog akta imam 64 godine života, te 36 godina, 5 mjeseci i 13 dana efektivnog radnog staža, to ne ispunjavam nijedan od predviđenih zakonskih uslova za odlazak u penziju.

Naime, prvi radni odnos zasnovao 01.09.1985.godine u Sekretarijatu za narodnu odbranu Skupštine Opštine Cetinje, nakon čega sam Odlukom Društveno-političkog vijeća i Vijeća udruženog rada o preuzimanju privremenih mjera društvene zaštite samoupravnih prava i društvene svojine prema RO „Vodovod Cetinje“ Cetinje koja je objavljena u Službenom listu SRCG br.23, 15.11.1988.godine imenovan na radno mjesto člana privremenog kolegijalnog poslovođnog organa RO „Vodovod Cetinje“, a koje poslove sam obavljao sve do 01.04.1989.godine.

Takođe, nesporno je da sam u periodu od 01.04.1989.godine do 31.12.1992.godine, obavljao poslove na radnim mjestima u Republičkom štabu teritorijalne odbrane SRCG Titograd od 01.04.1989.godine do 19.01.1992.godine, a u periodu od 20.01.1992.godine do 31.12.1992.godine radio sam na radnom mjestu u Štabu teritorijalne odbrane Republike Crne Gore Titograd.



Napominjem da je u pogledu ovog vremenskog perioda u toku upravni spor pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja-PJ Podgorica povodom tačnog utvrđivanja mog efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem u navedenom vremenskom periodu, pri čemu je prvobitno rješenje ovog Fonda br.13-27168/1 od 25.08.2021.godine poništeno rješenjem Ministarstva finansija br.16-0402-13-27168/2 od 04.10.2021.godine i predmet vraćen na ponovni postupak, u toku kojeg je Fond dana 23.11.2021.godine donio rješenje br.13-27168/3 na koje sam izjavio žalbu, te je u toku žalbeni postupak pred Ministarstvom finansija, kao drugostepenim organom.

U pogledu vremenskog perioda od 01.01.1993.godine do 11.03.2005.godine tokom kojeg sam bio aktivno vojno lice u Vojski Jugoslavije/Srbije i Crne Gore, obavještavam vas da je pred Ministarstvom odbrane u toku upravni postupak br.14-810/21-9517 u cilju ispravke netačnih podataka u pogledu mog efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem za vrijeme dok sam bio aktivno vojno lice, koji podaci su upisani u zvanične evidencije na osnovu akata donesenih od strane za to apsolutno nenadležne ustanove-tadašnjeg Vojnog suda u Podgorici, te utvrđivanja činjenice da li su mi za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem uplaćeni svi porezi i doprinosi. Napominjem da je Ministarstvo odbrane ovaj postupak pokrenulo tek nakon moje pritužbe Zaštitniku ljudskih prava i sloboda koji je mišljenjem br.01-860/21 od 08.12.2021.godine utvrdio da mi je ignorisanjem mog zahtjeva za pokretanje upravnog postupka od strane Ministarstva odbrane povređeno pravo na pristup sudu, kao jedno od segmenata zaštićenih pravom na pravično suđenje, zajamčeno odredbom čl.32 Ustava Crne Gore i odredbom čl.6 st.1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Naime, dana 01.01.1993.godine primljen sam u profesionalnu vojnu službu u tadašnjoj Vojski Jugoslavije kao referent za pravne poslove u Odjelenju za bezbjednosno-obavještajne poslove Komande 2.Armije. Na navedenom radnom mjestu sam se zadržao nepune dvije sedmice, kada sam prešao na mjesto pripravnika u Vojnom sudu u Podgorici, shodno čl. 53 st.1 tada važećeg Zakona o vojnim sudovima ("Službeni list SFRJ", br. 4/77 i 13/82) kojim je bilo propisano da se vojna lica-diplomirani pravnici upućuju po završenom fakultetu na pripravički staž u vojne sudove prvog stepena, te sam nakon završetka pripravičkog staža imao odobreno odsustvo sa posla radi spremanja pravosudnog ispita koji sam položio 27.09.1994.godine u



Beogradu, pri čemu sam do imenovanja za sudiju Vojnog suda u Podgorici 07.06.1995.godine radio na drugim radnim mjestima u okviru Vojnog suda u Podgorici (zastupnik u imovinskim sporovima, branilac po službenoj dužnosti, učestvovanje u upravnim postupcima u Komandi 2.armije, kao i rad u vojnodisciplinskom sudu). Na naprijed navedenim radnim mjestima u okviru Vojnog suda u Podgorici se nije mogao obračunavati staž osiguranja sa uvećanim trajanjem jer je članom 92 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju vojnih osiguranika (Sl.list SFRJ 7/85; 74/87 i 20/89) određeno da se vojnim osiguranicima računa sa svakih 12 mjeseci efektivno provedenih na određenim poslovima kao 16 mjeseci staža osiguranja, i to 1. u vršenju poslova člana specijalno opitne posade za ispitivanje naoružanja... 2. u vršenju poslova radiološke, biološke i hemijske zaštite u ...; 3. u vršenju poslova elektronskog izviđanja...; 4. u vršenju posebno određenih poslova i zadataka ovlaštenih organa bezbjednosti oružanih snaga i vojne policije... Kako sam radio u Vojnom sudu u Podgorici, to se na mene sigurno nije mogla odnositi i ne odnosi se ni jedna odredba o uvećanju staža osiguranja po odredbi čl.92 ovog zakona. Takođe članom 94 istog zakona predviđeno je da se vojnim osiguranicima računa svakih 12 mjeseci efektivno provedenih na dužnosti u trupi kao 15 mjeseci staža osiguranja. Još jedan put ponavljam da nijesam obavljao nikakve dužnosti u trupi, već u Vojnom sudu u Podgorici.

U periodu od 07.06.1995.godine pa sve do 25.12.1999.godine, iako sam radio na radnom mjestu sudije Vojnog suda u Podgorici, nijesam imao niti mi se mogao obračunavati staž osiguranja sa uvećanim trajanjem.

Naime, Zakonom o Vojski Jugoslavije koji je stupio na snagu 27.05.1994.godine (Sl.list SRJ 43/94) odredbama člana 266 i člana 267 takođe je bio predviđen staž osiguranja sa uvećanim trajanjem, ali ni ovim zakonom nijesu tretirana radna mjesta u Vojnim sudovima. Čak naprotiv iz Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Vojski Jugoslavije od 25.12.1999.godine (Sl.list SRJ 74/99) članom 6 je dopunjen član 267 osnovnog zakona na način što je dodat novi stav koji glasi: „ostalim profesionalnim vojnicima računa se svakih 12 mjeseci efektivno provedenih na dužnosti kao 14 mjeseci staža osiguranja“. Dakle, iz naprijed navedenog se jasno zaključuje da od dana stupanja na snagu ovog zakona do 25.12.1999.godine nijesam radio, niti mogao raditi na radnom mjestu na kome se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Od 25.12.1999.godine pa do prestanka radnog odnosa u Vojnom sudu u Podgorici staž osiguranja sa uvećanim trajanjem mi se mogao računati jedino kao 12/14, i to za period od 25.12.1999.godine do 11.03.2005.godine.

Nakon 11.03.2005.godine, kada sam zasnovao radni odnos u Apelacionom sudu Crne Gore nijesam radio na mjestima na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem.

Ministarstvo odbrane Crne Gore raspolaže apsolutno oprečnim i netačnim podacima koji se odnose na moju profesionalnu vojnu službu, koje su u upravnom postupku dostavljali Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja, te koji su podaci čak međusobno neskladni, pa tako iz uvjerenja Ministarstva odbrane Republike Srbije-Sektora za ljudske resurse br.4641-2 od 15.06.2012.godine na koje se Ministarstvo odbrane Crne Gore poziva, proizilazi da mi se od 01.01.1993.godine sve do 01.06.1995.godine obračunavao staž osiguranja sa uvećanim trajanjem, 12/16, dok iz uvjerenja Ministarstva odbrane Republike Srbije br.11857-2/21 od 04.01.2022.godine, koje mi je dostavljeno na moj lični zahtjev, proizilazi da mi se staž osiguranja sa 12/16 računa čak od 05.04.1992.godine, dakle još u periodu dok nisam ni bio aktivno vojno lice, pri čemu sam po ovom rješenju od 04.01.2022.godine postao profesionalno vojno lice još 01.09.1985.godine, te sam čak od 28.06.1995.godine do 24.04.2002.godine bio na službi u Garnizonu Beograd, koji podaci nemaju nikakve veze sa istinitim stanjem.

Koliko su navedena rješenja lišena logičnog i zakonskog utemeljenja, jasno ukazuje i paradoksalna činjenica da mi je po njima staž osiguranja računat sa uvećanim trajanjem 12/16 za vrijeme dok sam bio kapetan i vojni službenik u sudu, da bi mi se, kada sam unaprijeđen u čin kapetana I klase i izabran za sudiju Vojnog suda u Podgorici, staž počeo računati sa manjim uvećanjem, 12/15, što bi u stvarnom životu bilo nemoguće, imajući u vidu da sam u svakom smislu napredovao u službi, te bi bilo logično da mi se i staž osiguranja sa napredovanjem u službi računa sa većim nivoom uvećanog trajanja.

Nadalje, naprijed navedena rješenja su potpuno različita od rješenja Vojnog suda u Podgorici In br.206-2/05 od 11.03.2005.godine u kome se navodi da ostvarujem staž u "Vojsci SCG" čak od 02.04.1989.godine, što je, ponavljam nemoguće, obzirom da sam tek od 01.01.1993.godine postao profesionalno vojno lice.



Takođe, Ministarstvo odbrane Crne Gore-Direktorat za ljudske resurse je dana 09.09.2020.godine izdalo uvjerenje Up Uv br.06021-041/20-1350/2 koje je činjenično potpuno drugačije u pogledu podataka o mom stažu osiguranja odnosno staža osiguranja sa uvećanim trajanjem u odnosu na akt istog Ministarstva odbrane br:15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine koji je dostavljen Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja. Kako bih jasno ukazao na očiglednu nesaglasnost podataka kojima raspolaže Ministarstvo odbrane Crne Gore, te na dvostruke aršine postupanja prema meni u odnosu na moje bivše kolege, u postupku pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja, dostavio sam i rješenje Personalne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije br.6884-3 od 20.06.2002.godine kojim je Mazić Veselinu, takođe sudiji Vojnog suda u Podgorici u periodu od 31.12.1996.godine do 10.03.1999.godine staž obračunat sa 12/12, iz kojeg se jasno vidi da druge vojne sudije u navedenom periodu uopšte nisu imale staž osiguranja sa uvećanim trajanjem koji je meni konstatovan u tom periodu od strane Ministarstva odbrane.

U predmetnom upravnom postupku koji sam pokrenuo, će biti potrebno rekonstruisati moj profesionalni put kao aktivnog vojnog lica, zbog čega će biti potrebno pribaviti moj personalni dosije, originalnu finansijsku dokumentaciju, te po potrebi izvršiti vještačenje po vještaku ekonomsko-finansijske struke, pri čemu i u pogledu pribavljanja mog personalnog dosijea nailazim na opstrukcije, obzirom da sam od Ministarstva odbrane Republike Srbije-Uprave za kadrove dana 24.01.2022.godine dobio akt br.11469-4 od 10.12.2021.godine, iz kojeg proizilazi da se moj personalni dosije kao profesionalnog vojnog lica čuvao u jedinici službovanja-Vojnom sudu u Podgorici, te da je pravni sljedbenik te jedinice bila Komanda Podgoričkog korpusa tadašnje Vojske Srbije i Crne Gore za koju nije određeno pravno sljedbeništvo u Vojsci Srbije, zbog čega je neophodno da se za dobijanje kopije mog personalnog dosijea obratim Ministarstvu odbrane Crne Gore, pri čemu iz zapisnika o izvršenom nadzoru Agencije za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama br.05-18-4161-11/21 od 07.07.2021.godine, izvršenog u Ministarstvu odbrane po mojoj inicijativi, proizilazi da se, prema riječima Vujošević Jagoša, načelnika Direkcije za statusna i kadrovska pitanja u Ministarstvu odbrane, moj personalni dosije ne nalazi u tom Ministarstvu, obzirom da nisam nastavio profesionalnu vojnu službu u Vojski Crne Gore, već da se isti nalazi kod nadležnog organa u Republici Srbiji.

Takođe, nalazim da je neophodno istaći da je u navedenom postupku neophodno utvrditi da li su mi uplaćeni porezi i doprinosi, pojedinačno po osnovu mog efektivnog staža osiguranja i pojedinačno po osnovu mog uvećanog staža osiguranja, za svaku godinu posebno, obzirom da mi je Ministarstvo odbrane Crne Gore u ranijem periodu dostavljalo uvjerenja br.81702-213/13-1 od 05.02.2013.godine i Up.Uv.br 15-41/20-1356-2 od 15.09.2020.godine iz kojih jasno proizilazi da to Ministarstvo ne raspolaže podacima o bruto iznosima moje zarade za vremenski period od 1993 do 2004.godine, te da takođe iz uvjerenja Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja br. 05-269 od 11.06.2021.godine, proizilazi da taj organ nakon provedenog postupka kontrole uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iz izvorne finansijske dokumentacije, a na osnovu akta Ministarstva odbrane br.15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine, ne može iskazati pojedinačni obračun iznosa doprinosa za staž osiguranja i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za period od 01.09.1985.godine do 11.03.2005.godine“.

Napominjem da je i u ovom segmentu Ministarstvo odbrane pokušalo da me opstruira u ostvarivanju mojih zakonskih prava, na način što je Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja dostavilo akt br.15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine u kome je unesena konstatacija da su „imenovano u skladu sa važećim propisima uplaćeni porezi i doprinosi za navedene periode“, iako je naprijed navedeni akt u suprotnosti sa gore navedenim aktima koje je u ranijem periodu izdao isti organ i iz kojih proizilazi da ne raspolažu navedenim podacima, koje bi Ministarstvo odbrane moralo da ima, da je, kako se to navodi u njihovim aktima, još 2012.godine preuzelo moj finansijski dosije od nadležnih organa Republike Srbije i da su navedeni doprinosi uredno uplaćeni na žiro-račun Fonda SOVO u Republici Srbiji kako je to bilo predviđeno tadašnjim zakonskim rješenjem za profesionalna vojna lica. Ističem da je opšte poznata činjenica da su u određenom vremenskom periodu plate zaposlenima u Vojsci isplaćivane u gotovom novcu „na ruke“ preko službene blagajne, dakle u neto iznosima, te se i u ovom segmentu jasno dovodi u pitanje tačnost podataka sadržanih kako u dopisu Ministarstva odbrane Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja Crne Gore od 10.06.2021.godine, tako i u dopisima upućenim meni i u kojima se kategorično tvrdi, bez pravno valjanih dokaza, da su mi svi porezi i doprinosi, uključujući i one za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem, propisno uplaćeni, pri čemu se, kao najbolji dokaz paradoksalnosti cjelokupnog postupanja Ministarstva odbrane prema meni, ističe



konstatacija iz akta Ministarstva odbrane br.14-105-21-4654-3 od 10.09.2021.godine da to ministarstvo „ne može sa apsolutnom sigurnošću tvrditi da su podaci koji su obrađivani, dostavljani i potpisivani savršeno precizni i tačni“. Sve je dakle, lako razjasniti: ako Ministarstvo odbrane smatra da su uplaćeni svi doprinosi za penzijsko i invalidsko osiguranje za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem na moje ime, samo je potrebno da prikazu originalnu finansijsku dokumentaciju iz koje proizilazi ta činjenica, a ne da se skrivaju iza paušalnih fraza da su uplaćeni svi porezi i doprinosi, koje tvrdnje ne mogu da potvrde relevantnim dokazima.

Ukazujem da je naprijed navedene činjenice neophodno u potpunosti razjasniti, a posebno činjenicu da li su mi uplaćeni svi porezi i doprinosi u pogledu mog staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, obzirom da je u čl.61 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju zakonodavac jasno naveo da se stažom osiguranja u smislu čl.60 ovog Zakona računa vrijeme koje je osiguranik proveo na radu po osnovu koga je bio obavežno osiguran i za koje je uplaćen doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje, iz čega jasno proizilazi da se u slučaju neuplaćivanja predmetnih doprinosa, uvećani staž osiguranja ne može računati u staž osiguranja u smislu Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, pri čemu još jednom ističem da je Fond penzijskog i invalidskog osiguranja svojim aktom br. 05-269 od 11.06.2021.godine utvrdio da „taj organ nakon provedenog postupka kontrole uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iz izvorne finansijske dokumentacije, a na osnovu akta Ministarstva odbrane br.15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine, ne može iskazati pojedinačni obračun iznosa doprinosa za staž osiguranja i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za period od 01.09.1985.godine do 11.03.2005.godine“.

Ističem da se u javnosti pogrešno tumače instituti »staž osiguranja« i »posebni staž«, obzirom da se »staž osiguranja« isključivo odnosi na period proveden na radu za koji su plaćeni porezi i doprinosi i na osnovu kojeg se utvrđuje da li određeno lice ima uslove za odlazak u penziju, dok se pod »posebnim stažom« podrazumijeva vrijeme provedeno van rada, za koje nije uplaćen doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje, a koje se iz društveno opravdanih razloga, priznaje u penzijski staž za sticanje i određivanje visine prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja. Za razliku od staža osiguranja, poseban staž za svoju osnovu nema rad ili samostalnu djelatnost, već se utvrđuje onima koji su jedan dio proveli u oružanim akcijama, zarobljeništvu, na liječenju ili rehabilitaciji, na odsluženju



vojnog roka (od 1. septembra 2022. godine), osiguraniku - ženi za djecu koju je rodila se u poseban staž uračunava šest mjeseci po djetetu. Dakle, za sticanje prava se izričito zahtjeva navršenje određenih godina staža osiguranja pri čemu se poseban staž ne uzima u obzir, već se isti uzima u obzir za određivanje visine penzije, odnosno po tom osnovu osiguraniku se dodaju bodovi i povećava iznos penzije.

Za razliku od staža osiguranja, poseban staž za svoju osnovu nema rad ili samostalnu delatnost, već se utvrđuje onima koji su jedan deo proveli u oružanim akcijama, zarobljeništvu, na lečenju ili rehabilitaciji, majke troje dece. On se ne uzima u obzir za sticanje prava na penziju već se samo uračunava u ukupan penzijski staž. To je najznačajnija razlika i o njoj se mora voditi računa kada se odlučuje o prestanku karijere i odlasku u penziju.

U suprotnom, ukoliko bi se konvalidiralo ovakvo netačno utvrđeno činjenično stanje, ja bi bio faktički prisiljen da pođem u neki vid prijevremene penzije, a da mi pri tom nije uplaćen staž osiguranja sa uvećanim trajanjem, što bi meni učinilo nemjerljivu materijalnu štetu, obzirom da bi mi u tom slučaju penzija bila značajno manja.

Ističem da sam sa mjesta sudije Apelacionog suda Crne Gore, na koje mjesto sam bio izabran dana 11.03.2005.godine, dana 03.07.2015.godine izabran na mjesto Glavnog specijalnog tužioca na mandat od 5 godina, te sam dana 26.06.2020.godine izabran na još jedan mandat u trajanju od 5 godina, te za ovaj period od 2005.godine do danas nijesam bio korisnik staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, pri čemu je u odnosu na prestanak funkcije u slučaju ispunjenja jednog od alternativnih uslova za odlazak u penziju-na osnovu „beneficiranog radnog staža“, relevantno slijedeće:

Pravo na tzv. „beneficirani radni staž“, propisuje se za zaposlene, odnosno lica koja se bave, ili su se bavila naročito napornim i fizičnim zanimanjima i predstavlja vid pozitivne mjere zakonodavca prema toj kategoriji lica da, ukoliko žele, mogu ostvariti pravo na stariju penziju ranije od ostalih. Samim tim, ovakva pozitivna mjera, odnosno pravo, ne može istovremeno predstavljati imperativni osnov za prestanak radnog odnosa ili funkcije Glavnog specijalnog tužioca, ranije nego što je to slučaj sa ostalim zaposlenim, odnosno državnim tužiocima, kojima se staž osiguranja računa shodno opštim pravilima

Izmjenama Zakona o državnom tužilaštvu i Zakona o radu u toku 2021.godine, zakonodavac je dotadašnje pravo na raniji odlazak u penziju pretvorio u zakonsku obavezu prijevremenog odlaska u penziju, te je tako čl.103 Zakona o državnom tužilaštvu sada propisano da državnom tužiocu prestaje funkcija kada ispuni uslove za ostvarivanje prava na starosnu penziju, dok je čl.164 st.1 tač.1 Zakona o radu propisano da radni odnos prestaje po sili zakona kad zaposleni navrši 66 godina života i najmanje 15 godina staža osiguranja, danom dostavljanja konačne odluke zaposlenom, s tim što se osiguraniku kome se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, starosna granica snižava zavisno od stepena uvećanja staža za po jednu godinu. Obzirom da su navedene izmjene, kako po mom, tako i po mišljenju šire stručne i laičke javnosti u Crnoj Gori, protivustavne, ja sam, još u junu 2021.godine, kao fizičko lice podnio Ustavnom sudu Crne Gore inicijative za pokretanje postupka ocjene saglasnosti izmijenjenih odredbi Zakona o radu i Zakona o državnom tužilaštvu sa Ustavom Crne Gore i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima, ali do danas, zbog postojeće situacije u Ustavnom sudu Crne Gore, o istima nije odlučivano, pri čemu su pored mene navedene inicijative podnijeli i druga fizička i pravna lica, među kojima i Vrhovno državno tužilaštvo i Tužilački savjet.

Ističem da su naprijed navedene izmjene zakona u Crnoj Gori kojima se propisuje prestanak tužilačke funkcije na osnovu ispunjenja uslova za penziju, uračunavajući pravo na beneficirani radni staž, donijete samo s ciljem da meni lično prestane mandat kao Glavnom specijalnom tužiocu prije isteka vremena na koje sam izabran.

Naime, politička većina nije saglasna sa mojim javno iznesenim stavovima kada sam iznosio kritike na izmjene zakona, pokretao krivične postupke protiv svih za koje je postajala osnovana sumnja da su izvršili krivična djela (pa i protiv političara). Tužilačku funkciju sam vršio na osnovu ovlaštenja propisanih zakonom, neosluškajući političke stavove bilo koje političke grupacije u Crnoj Gori. Da sadašnja politička većina ima lični motiv da me razriješi prije isteka mandata, jasno je iz njihovih javnih nastupa, kao i iz samog postupka donošenja zakona, obzirom da ovaj postupak nije sproveden u skladu sa uobičajenim načinom donošenja zakona, a izostala je i procedura slanja zakona Evropskoj komisiji. Dakle, cilj je ostvarivanje političkog uticaja na rad državnog tužilaštva i na mene kao Glavnog specijalnog tužioca, pa su izmjene zakona u pogledu prestanka funkcije zbog ispunjenja uslova za penziju, donijete samo s tim ciljem, na šta je dva



puta ukazivala i Venecijanska komisija u mišljenjima iznijetim na nacrtu Zakona o državnom tužilaštvu.

Samo jedna izjava političara objavljena u novinama ukazuje da političari prijetе da će mi prestati mandat:

*Slaven Radunović („Pobjeda“, 02.06.2021) - „Mi iz Demokratskog fronta uz kolege iz parlamentarne većine smo se potrudili da se nešto pomjeri sa mrtve tačke. Mogu svečano da obavijestim javnost u Crnoj Gori da će se krupni korak u oslobađanju institucija desiti za nekoliko dana, kada 12. Juna pratimo sa funkcije Milivoja Katniča - rekao je on.“ Napomenuo je, da se po članu 9 izmjena Zakona o tužilaštvu koje su usvojene, kada ispuni uslove za ostvarivanje prava za starosnu penziju, tužilac ide u penziju.*

Dakle, predstavnici parlamentarne većine, protiv kojih sam sprovodio krivični postupak, koji je i dalje u toku, koriste svoj politički uticaj i izmjenama zakona direktno utiču na kadrovsku politiku tužilaštva. Jasno je da, ukoliko se ovakvi postupci sprovedu i ukoliko mi sekonstatuje prestanak mandata zbog ispunjenja uslova za penziju, Tužilački savjet bi, u tom slučaju, prekršio osnovna ljudska prava zaštićena međunarodnim standardima. Osim toga, ovakva odluka i saznanje da se prostim izmjenama zakona može uticati na kadrovsku politiku tužilaštva, obeshrabrujuće utiče na sve državne tužioce, jer više neće moći nepristrasno da odlučuju, već će odluke donositi pod uticajem trenutne političke većine kako bi osigurali nesmetano obavljanje svoje funkcije.

Ističem da su Ustavom Crne Gore propisani pravo na rad, načelo stalnosti tužilačke funkcije, kao i princip zabrane svake neposredne ili posredne diskriminacije. Prestankom tužilačke funkcije na osnovu ispunjenja uslova za penziju računajući beneficirani radni staž kao obavezujući uslov, svakako bi se prekršila osnovna ustavna načela.

Sa tog aspekta, relevantna je Direktiva Evropske Unije EU 2000/78 koja kaže (iako ona nije formalno sastavni dio unutrašnjeg prava Crne Gore, ona je veoma važna, jer Crna Gora mora da preuzme pravnu tekovinu EU kako bi postala njena članica) : „ Cilj ove direktive je da postavi generalni okvir za borbu protiv diskriminacije na osnovu religije, vjerovanja, smetnji, godina ili seksualne orijentacije koja se odnose na zapošljavanje s ciljem da se u državama članicama uvede princip jednakog ophođenja“.

Ova direktiva dalje definiše šta znači direktna i indirektna diskriminacija, pojašnjavajući i da je pravljenje razlike kod zaposlenih na osnovu godina, svakako vid direktne diskriminacije. Dakle, ukoliko mi se konstatuje prestanak funkcije na osnovu ispunjenja uslova za penziju zbog beneficiranog radnog staza, postaću žrtva diskriminacije po osnovu godina, te ću biti lišen funkcije na osnovu mog prava (prava da ranije ostvari penziju), koje ne želim da iskoristim.

S tim u vezi, Evropski sud pravde u Luksemburgu je utvrdio povredu ove Direktive od strane Mađarske, kada je Mađarska zakonom uvela različite starosne dobi za odlazak u penziju za sudije i državne tužioce u odnosu na ostale zaposlene. Na ovaj način sud je utvrdio povredu prava na jednakost.

Prilog: Presuda Evropskog suda pravde: Evropska komisija protiv Mađarske C-286/12 od 06. novembra 2012. godine

Ukazujem da je u slučaju Mađarske reagovao i Komesar za ljudska prava Savjeta Evrope (Crna Gora je članica Savjeta Evrope) kada je javno 2012. godine objavio : "Komesar je uzeo u obzir korake preduzete u Mađarskoj koji mogu narušiti nezavisnost pravosuđa. Kao posljednica smanjenja granice za odlazak u penziju sudija, više od 200 novih sudija mora biti ponovo izabrano. Osim toga, Komesar, smatra neprihvatljivim to što kao posljedica novog zakona mandat predsjednika Vrhovnog suda će se prekinuti prije nego što istekne period na koji je izabran. Pravosuđe mora biti zaštićeno od nedopustivih političkih uplitanja."

Praksa Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu je i u tom smislu nedvosmislena, pa je donijeta presuda „Baka protiv Mađarske“, u kojoj je između ostalog konstatovano da su zakonske reforme uvedene u Mađarskoj, na osnovu kojih je aplikantu Baka Andrašu skraćen mandat predsjednika Vrhovnog suda, porazile princip nezavisnosti pravosuđa (paragraf 172, 173, 174 presude). Naime, aplikantu Baka Andrašu je zbog zakonodavnih i ustavnih izmjena donijetih u Mađarskoj dana 01.01.2012. godine prekinut mandat predsjednika Vrhovnog suda tri i po godine prije redovnog isteka mandata. Isti je bio prisiljen da ostvari pravo na penziju kada je izmjenjen Ustav prema kojem je opšta dob za odlazak u penziju skraćena sa 70 na 62 godine. Stoga je 2016. Evropski sud za ljudska prava utvrdio da je Mađarska prekršila pravo na pravično suđenje

(član 6. stav 1. EKLJP) i pravo na slobodu govora (član 10. EKLJP) i evropski standard o nezavisnosti pravosuđa i vladavine prava.

Prilog: Presuda Evropskog suda za ljudska prava: Baka protiv Mađarske od 23. juna 2016. godine

Dakle, ukoliko bi mi se skratio mandat koji sam izabran nasilnim konstatovanjem prestanka funkcije, došlo bi do nasilnog kršenja nezavisnosti pravosuđa. Bez obzira što se ova presuda i stavovi odnose na sudije, isti princip se, prema stavovima Savjeta Evrope, mora primijeniti i na državne tužioce.

Nadalje, važno je ukazati i na objašnjenje dato uz Preporuku Komiteta Ministara Savjeta Evrope o sudijama CM/Rec (2010)12 koja kaže „Rano penzionisanje sudije mora biti moguće samo na osnovu zahtjeva sudije ili iz medicinskih razloga.“ (tačka 54, stav 49 i 50 preporuke).

Prilog: Preporuka Komiteta Ministara Savjeta Evrope o sudijama CM/Rec (2010)12

Takođe, Univerzalna povelja o sudijama koju je donijela Međunarodna asocijacija sudija dana 17. novembra 1999. godina kaže da „bilo koja promjena godina za obavezan odlazak u penziju ne smije imati retroaktivni efekat.“ Dakle, ne smiju se izmjene, koje su inače donijete samo da bi mi se skratio mandat kao Glavnog specijalnog tužioca, primijeniti, jer bi to bio jasan vid diskriminacije i u suprotnosti sa svim principima nezavisnosti pravosuđa.

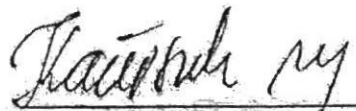
Sa navedenog, kao Glavni specijalni tužilac od Vas tražim da, shodno ustavnim odredbama čl. 136 st. 1 Ustava Crne Gore kojima je propisano da samostalnost državnog tužilaštva obezbjeđuje Tužilački savjet, utičete na nosioce vlasti kako bi isti prestali da vrše intenzivni i neprimjereni pritisak na Tužilački savjet da to tijelo, samoinicijativno i protivzakonito, bez sprovođenja bilo kakvog postupka od strane za to nadležnih organa, konstatuje da sam ispunio uslove za starosnu penziju, čime bi se povrijedila moja ljudska prava garantovana čl. 6 st. 1 EKLJP, i kako bi mi se omogućilo da svoju dužnost nesmetano obavljam u skladu sa Ustavom i zakonima Države Crne Gore, te u skladu sa evropskim standardima o nezavisnosti pravosuđa i vladavini prava koji su potvrđeni presudama najviših pravnih tijela Evropske Unije, sve dok ne napunim 66 godina života, a to je do 06. maja 2023. godine.



Napominjem da sam spreman da, ukoliko isto smatrate za shodno, pristupim na sjednicu Tužilačkog savjeta i članovima navedenog tijela detaljno izložim navedenu pravnu stvar uz prezentovanje relevantne dokumentacije.

Takođe, od Tužilačkog savjeta tražim da, prilikom odlučivanja o mojim pravima i obavezama, od postupanja bude izuzet član Tužilačkog savjeta Siniša Gazivoda, obzirom da smatram da bi isti, u suprotnom, bio u konfliktu interesa, a imajući u vidu činjenicu da se protiv imenovanog vodio krivični postupak pred Osnovnim sudom u Podgorici po optužnici ovog tužilaštva Kt-S br.140/17 od 16.10.2019.godine u kome je imenovanom, između ostalog bilo stavljeno na teret, da je zajedno sa drugim okrivljenim licima, od inostranih pravnih i fizičkih lica tražen određeni novčani iznos kako bi se ja podmitio u cilju izbjegavanja krivičnog procesuiranja, zbog čega nalazim da isti ne bi bio nepristrasan u svom radu kao član Tužilačkog savjeta u pitanjima koji se odnose na moju ličnost.

S poštovanjem,

  
MILIVOJE KATNIĆ

U Podgorici, dana 14.02.2022.godine



CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

Crna Gora  
TUŽILAČKI SAVJET

TS Broj 50 / 2022

Podgorica, 17. 02. 2022. god.

TUŽILAČKI SAVJET  
-n/r predsjednici,  
v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-

PODGORICA

Poštovana,

Iz štampanih medija sam nažalost saznao da je Fond penzijskog i invalidskog osiguranja dostavio Tužilačkom savjetu obavještenje u vezi moga staža osiguranja i uopšte penzijskog staža u kojem je navedeno da je na osnovu akta Ministarstva odbrane od 10.juna 2021.godine utvrđeno da sam u periodu od 01.januara 1993.godine do 11.marta 2005.godine obavljao službu u Vojsci u svojstvu profesionalnog vojnog lica i u tom periodu ostvario beneficirani radni staž sa stepenom uvećanja 12/15 i 12/16 što ukupno iznosi 15 godina i 7 mjeseci, te da ukupno imam 41 godinu i 4 mjeseca staža osiguranja.

Radi se o do sada u komunikaciji državnih organa nezabilježenoj prevari i zloupotrebi službenog položaja, o čemu ću navesti detaljne razloge.

Prije iznošenja razloga o navedenoj zloupotrebi želim navesti da Tužilački savjet nije ovlašćen da podnosi zahtjeve Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja za dostavljanje podataka o tužiocima i njihovom kretanju u službi, te da li su ispunili uslove za ostvarivanje starosne penzije, zbog čega je dostavljanjem takvog zahtjeva postupljeno suprotno čl.105 Zakona o državnom tužilaštvu. Da se radi o ozbiljnom kršenju ove zakonske norme, citiraću stav 1 pomenuotg člana: »Kada nastupi neki od razloga za prestanak tužilačke funkcije, o tome će Tužilački savjet odmah obavjestiti rukovodilac državnog tužilaštva za državnog tužioca, rukovodilac neposredno višeg

državnog tužilaštva za rukovodioca državnog tužilaštva, a sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva za vrhovnog državnog tužioca. Iz citirane norme jasno proizilazi da ovdje nema mjesta i u ovom dijelu postupka Tužilačkom savjetu, jer je jasno navedeno da rukovodilac Osnovnog državnog tužilaštva obavještava Tužilački savjet u vezi ispunjenja uslova državnih tužilaca u tom tužilaštvu, rukovodilac Višeg državnog tužilaštva za državne tužioce u tim tužilaštvu, Glavni specijalni tužilac za specijalne tužioce, Vrhovni državni tužilac, odnosno v.d Vrhovnog državnog tužioca za državne tužioce u tom tužilaštvu, za rukovodioce Osnovnih državnih tužilaštava neposredno viši rukovodilac-rukovodilac Višeg državnog tužilaštva, za Glavnog specijalnog tužioca-Vrhovni državni tužilac, odnosno v.d rukovodioca tog tužilaštva i konačno, sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva za Vrhovnog državnog tužioca. Kako je navedeno, radi se o ozbiljnom kršenju ove zakonske norme, jer je Tužilački savjet protivno zakonu preuzeo ovlaštenja kako rukovodilaca Osnovnih, tako i rukovodilaca Viših državnih tužilaštava, Glavnog specijalnog tužioca, Vrhovnog državnog tužioca, odnosno sjednice Vrhovnog državnog tužilaštva.

Da bi se prekinulo ovo nepodnošljivo kršenje zakona, potrebno je da se sve vrati u zakonske okvire, te ispoštuje navedena procedura.

Za ukazati je da se ovdje ne radi samo o proceduri, već o suštini, jer je ratio legis donošenja ovakve zakonske norme bio u tome da se spriječi svaki nepotrební upliv neovlašćenih lica u lične podatke tužilaca, a kakvi jesu podaci koji se vode u Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja.

Zbog ovog kršenja pomenute zakonske norme, došlo je do nesagledivih posljedica po lične podatke tužilaca, jer su svi podaci izašli u javnost.

Sada ću iznijeti zbog čega sam naveo da je dostavljanje akta Ministarstva odbrane od 10.06.2021.godine, a od strane Fonda, nezapamćena zloupotreba i kršenje zakona.

Dana 27.maja 2021.godine sam podnio zahtjev Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja da mi izda uvjerenje o iznosima uplaćenih doprinosa tom Fondu i to:posebno po osnovu staža osiguranja, odnosno osnovici osiguranja, a posebno po osnovu staža sa uvećanim trajanjem(beneficirani staž), sve za vremenski period od 01.09.1985.godine do 11.03.2005.godine, pri čemu je bilo potrebno da tražene podatke prikažu pojedinačno za svaku godinu navedenog perioda.Ovo iz praktičnog razloga, jer je odredbom člana 61 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju predviđeno da se u starosnu penziju može otići, jer se u staž osiguranja, ako je staž jedini valjan za utvrđivanje uslova za starosnu penziju, računa vrijeme koji je

osiguranik proveo na radu po osnovu kojeg je bio obavezno osiguran  
osiguranje koji je uplaćen doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Dakle, kako za moj staž koji je u efektivnom trajanju, tako i za staž  
osiguranja u uvećanom trajanju, potrebno je da se uplate doprinosa za  
penzijsko i invalidsko osiguranje, a o čemu će kasnije takođe biti više  
riječi.

Na osnovu tog zahtjeva, Fond je donio uvjerenje br.05-269 od  
11.06.2021.godine, gdje između ostalog navodi da »ovaj organ, nakon  
provedenog postupka kontrole uplaćenih doprinosa za penzijsko i  
invalidsko osiguranje, iz izvorne finansijske dokumentacije, a na  
osnovu akta 15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine Ministarstva  
odbrane ne može iskazati pojedinačni obračun iznosa doprinosa za  
staž osiguranja i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za period  
01.09.1985.godine do 11.03.2005.godine«.Ovo je uvjerenje donijeto  
na osnovu akta Ministarstva odbrane koje su Vam dostavili. Jasno je  
da ako ne mogu da utvrde pojedinačno koliko mi je i da li mi je (a  
očigledno je da nije) uplaćeno doprinosa za beneficirani staž, onda se  
ne može ni primjeniti, pa i ovako protivustavna i diskriminatorna  
norma vezana za beneficirani staž i smanjenje po tom osnovu mojih  
godina života.Dakle, ova činjenica jasno sama za sebe potvrđuje da se  
iz pomenutog akta ne može utvrditi konstitutivni elemenat predviđen  
u odredbi čl.61 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju za  
postojanje staža osiguranja, a koji se može koristiti za ostvarivanje  
starosne penzije, a to je uplaćen doprinos za penzijsko i invalidsko  
osiguranje po osnovu staža sa uvećanim trajanjem, odnosno  
beneficiranog radnog staža.

Iako je ovo dovoljno za tešku zloupotrebu o kojoj sam govorio,  
ona se sastoji i u sledećem.

Da bi se sve utvrdilo, zbog poznatih činjenica, a vezano za moje  
ispunjenje uslova za starosnu penziju, a kod ovakvog stanja stvari  
podnosio sam dana 24.06.2021.godinu Fondu penzijskog i  
invalidskog osiguranja-PJ Podgorica zahtjev za utvrđivanje  
efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem.

Postupajući po mom zahtjevu, taj Fond je otvorio upravni  
postupak na osnovu gdje su izvedeni brojni dokazi, kako one koje  
sam predložio kao stranka, tako i one koje je Fond predložio po  
službenoj dužnosti, pa tako i dopis Ministarstva odbrane 15-105/21-  
4654 od 10.06.2021.godine koji Vam je dostavljen.Na osnovu tako  
sprovedenog postupka, Fond je donio rješenje br.13-27168/1 od  
25.08.2021.godine u čijem dispozitivu su, između ostalog, navedeni i  
podaci iz akta Ministarstva odbrane od 10.06.2021.godine.Pošto se  
radilo o rješenju u kome su navedeni potpuno netačni podaci, a na  
osnovu prihvatanja akta Ministarstva odbrane od 10.06.2021.godine



kao dokaza, podnio sam kao stranka Ministarstvu finansija i socijalnog staranja kao drugostepenom organu, povodom koje žalbe je Ministarstvo finansija i socijalnog staranja donijelo rješenje br.16-0402-13-27168/2 od 04.10.2021.godine kojim je zbog bitne povrede odredaba upravnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja ukinulo predmetno rješenje Fonda od 25.08.2021.godine i predmet vratilo na ponovni postupak, kada je drugostepeni organ prvostepenom organu dao upute kako da postupi.

Nakon toga, a na osnovu istog akta Ministarstva odbrane od 10.06.2021.godine, koji Vam je dostavljen, kao i na osnovu drugih dokaza koji su izvedeni u ponovnom postupku, Fond donosi rješenje br.13-27168/3 od 23.11.2021.godine gdje ne može da utvrdi ni cijelokupan staž osiguranja i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem, već samo staž za period od 01.09.1985.godine do 01.01.1993.godine i od 11.03.2005.godine do momenta donošenja rješenja, a da me za ostatak upućuju da to utvrđujem u Ministarstvu odbrane.

Dakle, rješenje koje je sad navedeno, dakle br.13-27168/3 od 23.11.2021.godine je jedino rješenje koje egzistira u pravnom poretku u pogledu mog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem i koje Vam je jedino Fond mogao dostaviti. Da je to tako, ukazuje i uputni razlog iz ukidnog rješenja drugostepenog organa gdje se jasno saopštava prvostepenom organu da nisu nadležni za postupanje u vezi staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem koji sam ostvario kao profesionalno vojno lice, već je za to isključivo nadležno Ministarstvo odbrane.

Sada se mora postaviti pitanje zašto Fond ne dostavlja jedino što ima i može-predmetno rješenje od 23.11.2021.godine, već dostavlja samo jedan od dokaza koji ukazuje da sam ispunio određeni penzijski staž, a mogao je dostaviti, jer je imao jednako i dokaze koji ukazuju da nisam i koji su izvedeni u upravnom postupku, kao npr.tada važeće odredbe Zakona o Vojsci Jugoslavije, finansijsku dokumentaciju, akt Ministarstva odbrane br.81702-213/13-1 od 05.02.2013.godine iz koga proizilazi da mi nisu uplaćeni porezi i doprinosi za staž osiguranja, a posebno ne za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem ecc.Napominjem da sam svu relevantnu dokumentaciju koja ide u prilog mojim tvrdnjama dostavio Tužilačkom savjetu.

Ovo rade isključivo da bi prikrili stvarne činjenice, a to je da nije utvrđeno da sam ispunio uslove za ostvarivanje prava na starosnu penziju, pa idu i dalje u apokrifnim ponašanjima, sve daju javnosti na uvid da bi ista lakše »progutala« nezapamćene zloupotrebe i nezakonitosti.Za napomenuti je takođe da sam, a sa već navedenim ciljem da sve učinim lično da se pravično i u skladu sa pravom utvrdi

moj staž osiguranja kao i beneficirani staž, odmah podnio zahtjev Ministarstvu odbrane za sprovođenje upravnog postupka. Ministarstvo odbrane je prvobitno ignorisalo sve moje zahtjeve za pokretanje upravnog postupka u cilju ispravki netačnih podataka, da bi tek nakon moje pritužbe Zaštitniku ljudskih prava i sloboda, koji je svojim mišljenjem br.01-860/21 od 08.12.2021.godine utvrdio da mi je ovakvim postupanjem Ministarstva odbrane povrijeđeno pravo na pristup sudu, zajamčeno odredbom čl.32 Ustava Crne Gore i odredbom čl.6 st.1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih sloboda i osnovnih sloboda, pokrenuli upravni postupak br.14-810/21-9517, u kome je zadnje ročište, zakazano za 07.02.2022.godine, odloženo na neodređeno vrijeme od strane Ministarstva odbrane zbog „nepredviđenih okolnosti izazvanih epidemiološkom situacijom“, **te je navedeni upravni postupak i dalje u toku.**

Objavljivanjem pomenutog dopisa Ministarstva odbrane, prije nego što je ono faktički i dostavljeno Tužilačkom savjetu, imalo je za cilj da prikrije još jednu prevaru, tvrdnjom da imam 41 godinu i 4 mjeseca penzijskog staža, te da sam ispunio uslove za ostvarivanje prava na starosnu penziju.

Naime, pravo na starosnu penziju i to je takođe dobro poznato Fondu penzijskog i invalidskog osiguranja, ne ostvaruje se na osnovu penzijskog staža čija definicija je data u čl.60 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju i ona je mnogo šira od staža koji je potrebno da se ispuni za ostvarivanje starosne penzije, a da bi bilo koji osiguranik, pa i ja, stekao uslove za ostvarivanje starosne penzije, moram da ostvarim, a na osnovu čl.17 pomenutog Zakona, odnosno da navršim 66 godina života i najmanje 15 godina osiguranja, što ja nisam ispunio, ili drugi uslov da navršim 40 godina staža osiguranja i 61 godinu života. Ja sam ispunio 61 godinu života, ali nisam ispunio 40 godina staža osiguranja, jer na današnji dan imam 36 godina, 5 mjeseci i 16 dana staža osiguranja.

Da navedem o čemu se razlikuje penzijski staž od staža osiguranja na osnovu Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Penzijski staž je definisan čl.60 st.1 tač.1 pomenutog Zakona, koji je važan za ovo stanovište, kao vrijeme koje se računa u staž osiguranja i poseban staž prema odredbama ovog osiguranja. Dakle, za ispunjenje prava na starosnu penziju, potrebno je vrijeme koje se računa u staž osiguranja. Još jednom navodim da je potrebno na osnovu čl.61 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju da se ispune uslovi, a to je vrijeme koje je osiguranik proveo na radu i po osnovu kojeg je bio obavežno osiguran i za koji je uplaćen staž za penzijsko i invalidsko osiguranje. Ako i jedan od ovih uslova izostane, staž osiguranja se ne može računati i to znači da osiguranik nije

ispunio uslove predviđene čl.17 ovog Zakona za ostvarivanje prava na starosnu penziju. U mom slučaju, još uvijek nije utvrđen jedan od ovih uslova, a Fond penzijskog i invalidskog osiguranja, odnosno lica koja su tamo odgovorna, su protivno svim zakonskim propisima istodali javnosti da bi je obmanuli, te protiv mene sproveli pravno nasiljekakvo nije zapamćeno.

Na kraju, navodim da u potpunosti kao svoje prihvatam sve što je iznijela tužiteljka Vesna Jovičević u svom obraćanju Tužilačkom savjetu, a u vezi pravnog poretka u Crnoj Gori, a koji je potpuno slomljen ovim postupcima, a vezano za čl.9 Ustava Crne Gore.

Detaljno sam već dostavio svoje stanovište u prethodnom dopisu vezano kako za mene, tako i za druge tužioce. U pogledu toga, dostavljam Vam i jedan od stavova Evropskog suda za ljudska prava u Strazburu iz presude „Pudarić protiv Bosne i Hercegovine“ od 08.12.2020.godine uz javno izvinjenje i žaljenje svim tužiteljicama i tužiocima prema kojima se primjenjuje ovo pravno nasilje, isključivo da bi se isto sprovelo prema meni, a da bi se prikazao navodni princip da se isto sprovodi prema svima: „S obzirom na to, on (Sud) ponavlja da se niti jedna odredba domaćeg zakona ne može tumačiti i primjenjivati na način koji nije usklađen sa obavezama države prema Konvenciji, naročito ako bi to bilo nespojivo sa zabranom diskriminacije, a u širem smislu, s načelima koja su u osnovi Konvencije. Ovo se sigurno može reći za tuženu državu, čiji vlasitiUstav daje Konvenciji prioritet u odnosu na sve druge zakone.“ Jasno je da i naš Ustav, u čl.9 koji se odnosi na pravni poredak, daje prioritet konvenciji u odnosu na sve druge zakone, pa i na Zakon o radu, Zakon o državnom tužilaštvu, Zakon o penzijskom invalidskom osiguranju.

S poštovanjem,

GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC  
Milivoje Katnić  
*Milivoje Katnić*



CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

Crna Gora  
**TUŽILAČKI SAVJET**

TS Broj 51/22

Podgorica, 17. 02 20 22 god.  
**HITNO**

**TUŽILAČKI SAVJET**  
-n/r predsjednici,  
v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-

**PODGORICA**

**Predmet: Zahtjev za prekid postupka zbog rješavanja prethodnog pitanja**

Poštovana,

Shodno čl.104 st.1 i 2 Zakona o upravnom postupku podnosim zahtjev za prekid postupka koji se pred Tužilačkim savjetom vodi radi utvrđivanja da li sam ostvario pravo na starosnu penziju, zbog rješavanja prethodnog pitanja-okončanja upravnih postupaka pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja i Ministarstvom odbrane.

Naime, pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja- Područna jedinica Podgorica je u toku upravni postupak za utvrđivanje efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, kao i utvrđivanje da li su mi uplaćeni svi porezi i doprinosi za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za vremenske periode od 1985-1993.godine i 2005.godine na dalje, u kojem je postupku je dana 23.11.2021.godine postupajući organ donio rješenje br.13-27168/3 na koje rješenje sam dana 06.12.2021.godine blagovremeno izjavio žalbu, **te je navedeni upravni postupak i dalje u toku pred Ministarstvom finansija i socijalnog staranja kao drugostepenim organom.**



Takođe, pred Ministarstvom odbrane Crne Gore je u toku postupak br.14-810/21-9517 radi ispravljanja netačnih podataka u pogledu efektivnog staža osiguranja i staža osiguranja sa uvećanim trajanjem, kao i utvrđivanja da li su mi uplaćeni svi porezi i doprinosi za staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za vremenski period dok sam bio aktivno vojno lice od 1993-2005.godine, u kome je zadnje ročište, zakazano za 07.02.2022.godine, odloženo na neodređeno vrijeme od strane Ministarstva odbrane zbog „nepredviđenih okolnosti izazvanih epidemiološkom situacijom“, te je navedeni upravni postupak i dalje u toku.

Članom 104 st.1 Zakona o upravnom postupku je propisano da, ako rješavanje upravne stvari zavisi od prethodnog rješavanja nekog pravnog pitanja, za čije rješavanje je nadležan sud ili drugi organ (u daljem tekstu: prethodno pitanje) ovlašćeno službeno lice može, pod uslovima propisanim ovim zakonom, samo riješiti to pitanje ili upravni postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne riješi, pri čemu je stavom 2 istog člana propisano da: **SE POSTUPAK MORA PREKINUTI I KAD JE PRETHODNO PITANJE VEĆ PREDMET POSTUPKA PRED NADLEŽNIM SUDOM, ODNOSNO DRUGIM ORGANOM**, što predstavlja imperativnu normu koja u konkretnom slučaju **OBAVEZUJE** na prekid postupka.

Kako je čl.1 Zakona o upravnom postupku propisano da su po istom dužni da postupaju državni organi, organi državne uprave, organi lokalne samouprave, organi lokalne uprave, ustanove i drugi subjekti koji vrše javna ovlašćenja (u daljem tekstu: javnopravni organ) kad, neposredno primjenjujući propise, odlučuju i preduzimaju druge upravne aktivnosti u upravnim stvarima, a što je i u konkretnom slučaju Tužilački savjet, na šta ukazuje i činjenica da ja na odluke tog Savjeta imam pravo pokretanja spora pred Upravnim sudom Crne Gore, to ste **OBAVEZNI** na primjenu odredbi Zakona o upravnom postupku

Kako se u konkretnom slučaju pitanje da li ja ispunjavam uslove za odlazak u starosnu penziju ne može na nesumnjiv način utvrditi bez pravosnažnog okončanja navedenih upravnih postupaka, čime je ovo pitanje »par ekselans« prethodno pitanje u odnosu na postupak koji se vodi pred Tužilačkim savjetom u cilju utvrđivanja činjenica da li ja ispunjavam uslove za starosnu penziju, to od Vas tražim da shodno čl.104 st.1 i 2 Zakona o upravnom postupku, prekinete predmetni postupak do pravosnažnog okončanja upravnih postupaka

pred Fondom penzijskog i invalidskog osiguranja i Ministarstva  
odbrane.

S poštovanjem,



GLAVNI SPECIJALNI TUŽILAC

Milivoje Katnić

*[Handwritten signature]*

IS Broj 53 / 2022

Podgorica, 17. 02 2022 god.



CRNA GORA  
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO  
Tu-S VIII br.10/22  
Podgorica, 17.februar 2022.godine

HITNO

TUŽILAČKI SAVJET  
-n/r predsjednici,  
v.d Vrhovne državne tužiteljke, Jovanović Maji-

PODGORICA

Poštovana,

U cilju daljeg pojašnjavanja navoda u pogledu činjenice da li su mi uplaćeni svi porezi i doprinosi za staž osiguranja koji mi se obračunavao sa uvećanim trajanjem dok sam bio aktivno vojno lice, ukazujem Vam da su svi navodi iz akta Ministarstva odbrane br:15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine, a posebno konstatacija da su »imenovanom u skladu sa važećim propisima uplaćeni porezi i doprinosi za navedene periode“ **fabrikovani** isključivo u cilju da se protivpravno prikaže da sam ispunio uslove za ostvarivanje starosne penzije. Još jednom ukazujem da je naprijed navedeno rješenje korišćeno od strane Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja- Područna jedinica Podgorica kada je dana 25.08.2021.godine donio rješenje br.13-27168/1 koje je ukinuto po mojoj žalbi od strane Ministarstva finansija i socijalnog staranja kao drugostepenog organa, zbog čega je navedeno rješenje kao i cjelokupna sadržina istog **pravno nepostojeća**.

Naime, sadržina navedenog akta Ministarstva odbrane od 10.06.2021.godine je u potpunoj suprotnosti sa sadržinom uvjerenja tog istog Ministarstva odbrane-Službe za finansijsko poslovanje br.81702-213/13-1 od 05.02.2013.godine i Up Uv.br 15-41/20-1356-2 od 15.09.2020.godine, koje Vam dostavljam u prilogu iz kojih jasno proizilazi da to Ministarstvo ne raspolaže podacima o bruto iznosima moje zarade za vremenski period od 1993 do 2004.godine, te se ne

može zaključiti na osnovu kojih podataka se zasniva gore navedena tvrdnja da su mi uplaćeni svi porezi i doprinosi, uključujući i poreze i doprinose za staž sa uvećanim trajanjem, te Ministarstvo odbrane ne bi imalo nikakvog razloga da ne prikaže navedene bruto iznose u slučaju da su u posjedu takvih podataka, odnosno da su navedeni porezi i doprinosi zaista i uplaćeni na odgovarajući žiro račun Fonda SOVO u Republici Srbiji, pri čemu je opšte poznata činjenica da su u navedenom vremenskom periodu plate zaposlenima isplaćivane u gotovom novcu „na ruke“ preko službene blagajne, dakle u neto iznosima, te se ovim jasno opovrgava sadržina ovog akta Ministarstva odbrane od 10.06.2021.godine.

Da sam u pravu u pogledu navedenih tvrdnji, govori i uvjerenje Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja br. 05-269 od 11.06.2021.godine, koje Vam takođe još jednom dostavljam u prilogu, a u kojem je jasno navedeno da „taj organ nakon provedenog postupka kontrole uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iz izvorne finansijske dokumentacije, a na osnovu akta Ministarstva odbrane br.15-105/21-4654 od 10.06.2021.godine, ne može iskazati pojedinačni obračun iznosa doprinosa za staž osiguranja i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za period od 01.09.1985.godine do 11.03.2005.godine“.

Konačno, još jednom ukazujem da trenutno jedino u pravnom prostoru egzistira rješenje Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja br. 13-27168/3 od 23.11.2021.godine, na koje sam izjavio žalbu, te je isto u postupku razmatranja pred Ministarstvom finansija i socijalnog staranja kao drugostepenim organom, pri čemu je u navedenom rješenju Fond penzijskog i invalidskog osiguranja postupio po uputnim razlozima iz ukidnog rješenja Ministarstva finansija i nije razmatrao moj efektivni i beneficirani radni staž za vrijeme dok sam bio vojno lice, jer za odlučivanje o istom nije nadležan, shodno čl.215b Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, već je za isto isključivo nadležno Ministarstvo odbrane, pred kojim je u toku upravni postupak, te je uslijed napred navedenog svaka tvrdnja Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja u pogledu moje službe u Vojsci Jugoslavije/Srbije i Crne Gore **protivzakonita**.

S poštovanjem,



**Glavni Specijalni Tužilac**  
**Milivoje Katnić s.r**





MINISTARSTVO ODBRANE  
Služba za finansijsko poslovanje

Broj 81702- 213/13-1  
Podgorica 05.02.2013. godine

Na osnovu člana 165 Zakona o opštem upravnom postupku RCG („Sl.I.RCG”, 60/03) i zahtjeva **Katnić Milivoja**, izdaje se

**UVJERENJE**

Da je **Katnić Milivoje** JMBG 06059572520016 po osnovu službe u Vojsci u periodu od **01.01.1993.** godine do **11.03.2005.** godine ostvario zaradu, kako slijedi

| Godina | Iznos zarade |            | Valuta |
|--------|--------------|------------|--------|
|        | Bruto        | Neto       |        |
| 1993   |              | 0,00       | DIN    |
| 1994   |              | 3.363,32   | DIN    |
| 1995   |              | 7.946,00   | DIN    |
| 1996   |              | 16.257,77  | DIN    |
| 1997   |              | 25.882,55  | DIN    |
| 1998   |              | 30.380,00  | DIN    |
| 1999   |              | 40.335,51  | DIN    |
| 2000   |              | 124.244,85 | DIN    |
| 2001   |              | 5.621,85   | DM     |
| 2002   |              | 3.421,07   | €      |
| 2003   |              | 3.871,39   | €      |
| 2004   | 7.333,23     |            | €      |
| 2005   | 1.782,88     |            | €      |

Uvjerjenje se izdaje radi regulisanja staža osiguranja kod Fonda PIO Crne Gore, te se u druge svrhe ne može upotrijebiti.

VU/

Dostavljeno:

- ① imenovanom
- dosije NP
- a/a

MINISTARSTVO ODBRANE  
ŠEF SLUŽBE  
mr Savo Milašinović  
*[Signature]*



MINISTARSTVO ODBRANE  
Služba za finansijsko poslovanje

UP UV 15-041/20-1356-2  
Podgorica 15.09.2020. godine

Na osnovu člana 33 Zakona o upravnom postupku CG (Sl..CG", 56/14, 20/15, 40/16, 37/17) i zahtjeva **Katnić Milivoja** izdaje se

**UVJERENJE**

Da je **Katnić Milivoje** JMBG 0605957250016 po osnovu službe u Vojsci u periodu od **01.01.1993.** do **11.03.2005** godine ostvario zaradu, kako slijedi

| Godina | Iznos zarade |            | Valuta |
|--------|--------------|------------|--------|
|        | Bruto        | Neto       |        |
| 1993   |              | 0,00       | DIN    |
| 1994   |              | 3.363,32   | DIN    |
| 1995   |              | 7.946,00   | DIN    |
| 1996   |              | 16.257,77  | DIN    |
| 1997   |              | 25.882,55  | DIN    |
| 1998   |              | 30.380,00  | DIN    |
| 1999   |              | 40.335,51  | DIN    |
| 2000   |              | 124.244,85 | DIN    |
| 2001   |              | 5.621,85   | DM     |
| 2002   |              | 3.421,07   | €      |
| 2003   |              | 3.871,39   | €      |
| 2004   | 7.333,23     |            | €      |
| 2005   | 1.782,88     |            | €      |

Uvjerenje se izdaje radi regulisanja staža osiguranja kod Fonda PIO Crne Gore, te se u druge svrhe ne može upotrijebiti.

VU/

Dostavljeno:

- imenovanom
- službi FP
- a/a

**NAČELNIK SLUŽBE**

**Marko Drobniak**

PODRUČNA JEDINICA PODGORICA

Broj: 05-268

Datum: 11. 06. 2021. godine

Na osnovu člana 33 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14 od 24.12.2014, 020/15 od 24.04.2015, 040/16 od 30.06.2016, 037/17 od 14.06.2017), a na lični zahtjev *Katnić Milivoja iz Podgorice, od 27. 05. 2021. godine*, a na osnovu raspoložive evidencije sa kojom raspolaže ovaj organ izdaje se

## Uvjerenje

Sa kojim se tvrdi od strane ovog organa da su za aktivnog osiguranika *Katnić Milivoja rođenog 06. 05. 1957. godine*, tačni podaci koji su unešeni u bazu Matične evidencije Fonda PIO Crne Gore o osnovicama osiguranja i stažu osiguranja sa uvećanim trajanjem.

Da ovaj organ nakon provedenog postupka kontrole uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iz izvorne finansijske dokumentacije a na osnovu akta broj 15-105/21-4654 od 10. 06. 2021. godine Ministarstva odbrane ne može izkazati pojedinačni obračun iznosa doprinosa za staž osiguranja i staž osiguranja sa uvećanim trajanjem za period od 01. 09. 1985. godine do 11. 03. 2005. godine.

Načelnik PJ Podgorica

Seppan Bosic





**CRNA GORA**  
**VRHOVNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO**  
Tu.br. 94/22  
Podgorica, 14.02.2022. godine

Crna Gora  
**TUŽILAČKI SAVJET**

Broj 01-237-1/22

Podgorica, 14. 02 2022 god.

**TUŽILAČKI SAVJET**  
**SEKRETARIJATU TUŽILAČKOG SAVJETA**  
**Sekretarki, Tatjani Topalović**

Povodom Vašeg akta, broj 09-221-2/2022 od 10. februara 2022. godine, obavještavam Vas da je sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva održana 14. februara 2022. godine utvrdila predlog kandidata za disciplinskog tužioca i njegovog zamjenika i to:

- Danka Ivanović Đerić, državna tužiteljka u Višem državnom tužilaštvu u Podgorici za disciplinskog tužioca,
- Tanja Nišavić, državna tužiteljka u Višem državnom tužilaštvu u Bijelom Polju za zamjenika disciplinskog tužioca.

**V.D. VRHOVNOG DRŽAVNOG TUŽIOCA**

Maja Jovanović





Crna Gora

Ministarstvo pravde, ljudskih i manjinskih prava

Crna Gora  
**TUŽILAČKI SAVJET**

IS Broj 52/22

Podgorica, 17. 02 20 22 god.

Broj: 01-011/22-1753

Podgorica, 17. februar 2022. godine

**TUŽILAČKI SAVJET**

Na osnovu člana 112 stav 4 Zakona o Državnom tužilaštvu („Službeni list CG“, br. 11/15, 42/15, 80/17, 10/18, 76/20 i 59/21), podnosim

**PREDLOG**

Da se za disciplinskog tužioca izabere Danka Ivanović Đerić, državna tužiteljka u Višem državnom tužilaštvu u Podgorici, a za zamjenika disciplinskog tužioca Maja Knežević, državna tužiteljka u Osnovnom državnom tužilaštvu u Podgorici.

**OBRAZLOŽENJE**

Zakonom o Državnom tužilaštvu („Službeni list CG“, br. 11/15, 42/15, 80/17, 10/18, 76/20 i 59/21) propisano je da disciplinskog tužioca i njegovog zamjenika bira Tužilački savjet, iz reda državnih tužilaca sa najmanje deset godina radnog iskustva kao državni tužilac, između kandidata koje predlažu, sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva i ministar pravde, na vrijeme od dvije godine (član 112 stav 3 Zakona).

Članom 112 stav 4 ovog zakona propisano je da sjednica Vrhovnog državnog tužilaštva i ministar pravde predlažu po jednog kandidata za disciplinskog tužioca, odnosno po jednog kandidata za njegovog zamjenika.

Predloženi kandidati imaju više od 10 godina radnog iskustva kao državni tužioci, te ispunjavaju uslove za izbor za disciplinskog tužioca, odnosno zamjenika disciplinskog tužioca u skladu sa članom 112 Zakona o Državnom tužilaštvu.